

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ
อำเภอชุมโน้ย จังหวัดศรีสะเกษ

ข้อ ๐๕ แผนยุทธศาสตร์หรือแผนพัฒนาหน่วยงาน อบต.โนนคูณ อำเภอชุมพลบุรี
จังหวัดศรีสะเกษ

ประกอบด้วย

๑. ยุทธศาสตร์หรือแนวทาง
๒. เป้าหมาย
๓. ตัวชี้วัด

ปรากฏในแผนพัฒนาฯ หน้า ๖๑ - ๖๕

- เป็นแผนที่มีระยะเวลาบังคับใช้ครอบคลุมปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ปรากฏในแผนพัฒนาฯ
หน้า ๘๒ - ๑๐๒

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ
เรื่อง การประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

.....
ตามที่กระทรวงมหาดไทยแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ให้ มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้ง แผนปฏิบัติราชการประจำปีจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีกลุ่มจังหวัด ตลอดจนสามารถบูรณาการ แผนงาน โครงการ กิจกรรมและงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ ประชาชน จึงให้ทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐) โดยให้คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จัด ประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหาความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาทบทวนแผนพัฒนา ท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้จัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่ง คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นได้มีมติเห็นชอบ จากการประชุม เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ (และสภา ท้องถิ่นในการประชุมสภาสมัย สามัญที่ ๒ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในหมวดที่ ๕ ข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ จัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายช่วยสิน นามวงศ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

คำนำ

“แผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็น ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์ของการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า และให้ความหมายรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผน ถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวโดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม ต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ในช่วงเวลาที่กำหนด มีการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล โดยต้องมีการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาชน องค์กรการบริหารส่วนตำบลโนนคูณ ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – พ.ศ. ๒๕๗๐) ให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดเพื่อการบูรณาการแผนงาน โครงการ กิจกรรม และสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณได้พิจารณาเห็นชอบอนุมัติแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – พ.ศ. ๒๕๗๐) ให้ความเห็นชอบในการประชุมสมัย สามัญที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ โดยจะขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้ วิสัยทัศน์ “โนนคูณนำอยู่ ดูแลสิ่งแวดล้อม พร้อมเกษตรอินทรีย์ ประชาชนมีส่วนร่วม”

ขอขอบคุณประชาคมตำบลโนนคูณ คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ คณะอนุกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ และท้ายที่สุดคือประชาชนทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ. ๒๕๖๖ – พ.ศ. ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ
มิถุนายน ๒๕๖๔

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

-ด้านกายภาพ

๑ - ๓

-ด้านการเมืองการปกครอง

๓ - ๔

-ประชากร

๔ - ๖

-สภาพทางสังคม

๗

-ระบบบริการพื้นฐาน

๗ - ๙

-ระบบเศรษฐกิจ

๑๐ - ๑๑

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

-ความสัมพันธ์ระหว่างแผนระดับมหภาค

๑๒ - ๖๐

-ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

๖๑ - ๖๕

-การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๖๖ - ๗๗

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

๗๘

-บัญชีสรุปโครงการ

๗๙ - ๘๑

-รายละเอียดโครงการพัฒนา

๘๒ - ๑๐๒

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

-การติดตามและประเมินยุทธศาสตร์

๑๐๓ - ๑๐๙

-การติดตามและประเมินผลโครงการ

๑๐๙ - ๑๑๙

-สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นจากแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

๑๒๐ - ๑๒๑

-ข้อเสนอแนะ

๑๒๒

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๐ ตำบลโนนคูณ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ห่างจากตัวจังหวัดศรีสะเกษ เส้นทางหลวงหมายเลข ๒๓๗๓ (ศรีสะเกษ-ค้อวัง) ประมาณ ๒๔ กิโลเมตร และห่างจากที่ว่าการอำเภอยางชุมน้อย ทางทิศตะวันตก ประมาณ ๖ กิโลเมตรโดยประมาณ

ทิศตะวันออก ตั้งอยู่กลางลำห้วยพระบางที่ VB๓๔๐๙๕๗ ไปทางทิศตะวันตกถึงทางหลวงชนบท หมายเลข ๔๐๔๕ VB๓๐๙๙๖๕

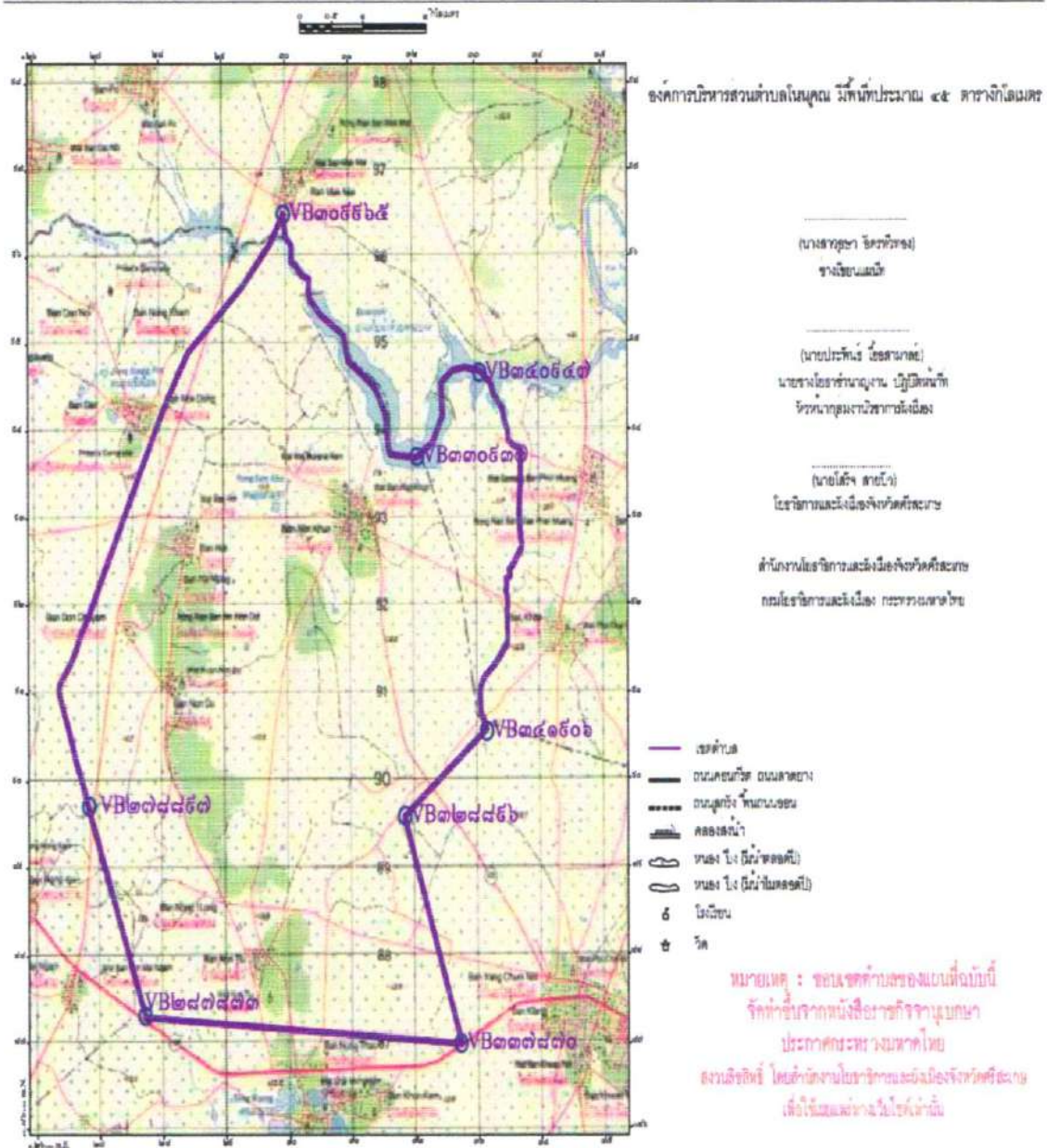
ทิศตะวันตก จากถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ๔๐๔๕ VB๓๐๙๙๖๕ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ที่ VB๒๗๘๘๘๗ และไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ที่ VB๒๘๗๘๗๓ ติดถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข

ทิศใต้ จากถนนทางหลวงหมายเลข VB๒๘๗๘๗๓ ไปทางทิศตะวันออกถึงทางหลวงแผ่นดิน ที่ VB๓๓๗๘๗๐

ทิศตะวันออก จากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ที่ VB๓๓๗๘๗๐ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ที่ VB๓๒๘๘๘๖ และไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ VB๓๔๑๙๐๖ แล้วไปทางทิศเหนือ ถึงกลางลำห้วยพระบางที่ VB๓๔๐๐๙๕๗

แผนที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดศรีสะเกษ

แผนที่สังเขปขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

ต.โนนคูณ อ.ชุมพลบุรี จ.ศรีสะเกษ

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปมีสภาพเป็นที่ราบลุ่ม มีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ ที่สำคัญคือห้วยพระบางมีน้ำตลอดปี สภาพของดินเป็นดินร่วน ส่วนที่ดอนเป็นดินร่วนปนทราย มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่างๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	จด อบต.ฟ้าห่วน อ.ค้อวัง จ.ยโสธร
ทิศใต้	จด อบต.คอนกาม อ.ยางชุมน้อย จ.ศรีสะเกษ
ทิศตะวันออก	จด ทต.ยางชุมน้อย อ.ยางชุมน้อย จ.ศรีสะเกษ
ทิศตะวันตก	จด อบต.สร้างป่า อ.ราชันย์ จ.ศรีสะเกษ

๑.๓ ภูมิอากาศ

ภูมิอากาศ (ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๓)

- อุณหภูมิเฉลี่ย
 - อุณหภูมิสูงสุด
สูงสุด ๓๒.๐๗ องศาเซลเซียส
 - ต่ำสุด ๒๒.๒๗ องศา เซลเซียส
- ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย (ปี ๒๕๖๒)
 - ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย เดือน มี.ค. - มิ.ย. ๑๑๔.๑๓ มม.
 - ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย เดือน ก.ค. - ต.ค. ๑๔๑.๗๘ มม.
 - ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย เดือน พ.ย. - ก.พ. ๑๓๖.๒๓ มม.
- ปริมาณน้ำฝนระหว่างปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๓ (๖๖ ปี)
 - ปริมาณน้ำฝนสูงสุด พ.ศ. ๒๕๐๔ = ๒,๗๕๙.๐๐ มม.
 - ปริมาณน้ำฝนต่ำสุด พ.ศ. ๒๕๔๐ = ๑,๓๒๐.๘๐ มม.
 - ค่าเฉลี่ยครบบปี = ๑,๙๔๘.๗๐ มม.
- ทิศทางลมในแต่ละฤดู สามารถแบ่งได้เป็น ๓ ฤดู คือ
 - ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงประมาณกลางเดือนพฤษภาคมซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนฤดูมรสุม หลังจากมรสุมตะวันออกเฉียงอ่อนกำลังลง
 - ฤดูฝน เริ่มประมาณกลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือน ตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงที่มีมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ปกคลุม กับมีช่วงกดอากาศต่ำพาดผ่านภาคใต้ เป็นระยะต่อจากนั้นจนถึงเดือนธันวาคมซึ่งเป็นระยะแรกที่ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัฒนาปกคลุม
 - ฤดูหนาว เริ่มประมาณกลางเดือน ตุลาคม ถึงกลางเดือน กุมภาพันธ์ เป็นช่วงที่ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทย

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินเป็นดินร่วน การใช้ดิน พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมและใช้เป็นที่อยู่อาศัย พื้นที่ซึ่งตัดถนนสายหลักใช้ในการประกอบพาณิชย์กรรม

๑. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

จำนวน ๑๔ หมู่บ้าน คือ พื้นที่เต็มทั้งหมู่บ้าน ได้แก่เนื้อที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณมีเนื้อที่ในเขตรับผิดชอบจำนวน 29,631ไร่ หรือประมาณ 48ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครองเป็น 14หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ 1	บ้านโนนคุณ	มีเนื้อที่	2,793	ไร่
หมู่ที่ 2	บ้านโนนคุณ	มีเนื้อที่	668	ไร่
หมู่ที่ 3	บ้านหอย	มีเนื้อที่	4,000	ไร่
หมู่ที่ 4	บ้านโนนคู้	มีเนื้อที่	1,537.50	ไร่
หมู่ที่ 5	บ้านโนนคิ้ว	มีเนื้อที่	1,844	ไร่
หมู่ที่ 6	บ้านโนนคุณ	มีเนื้อที่	4,138	ไร่
หมู่ที่ 7	บ้านดอนชะยอม	มีเนื้อที่	2,656	ไร่
หมู่ที่ 8	บ้านหอย	มีเนื้อที่	3,112	ไร่
หมู่ที่ 9	บ้านโนนคุณ	มีเนื้อที่	2,718	ไร่
หมู่ที่ 10	บ้านโนนคุณ	มีเนื้อที่	1,438	ไร่
หมู่ที่ 11	บ้านดอนสมัช	มีเนื้อที่	1,313	ไร่
หมู่ที่ 12	บ้านหนองอีหลง	มีเนื้อที่	1,313	ไร่
หมู่ที่ 13	บ้านโนนคุณ	มีเนื้อที่	1,888	ไร่
หมู่ที่ 14	บ้านโนนคุณ	มีเนื้อที่	213	ไร่

ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๕๖๘ กิโลเมตร
 ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองประมาณ ๓๒ กิโลเมตร
 ห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ ๒๐ กิโลเมตร

๒.๒ การเลือกตั้ง

เดิมองค์การบริหารส่วนตำบลได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคุณ ทั้งเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น ๑ เขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาออกเป็นแบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น ๑๔ เขต
 จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ๔,๗๑๑ คน
 จำนวนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ๓,๓๗๘

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร(ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓ - ๕ ปี และคาดการณ์ในอนาคต)

ตำบลโนนคุณมีจำนวนประชากร ๖,๒๓๗ คน จำนวนหลังคาเรือน ๑,๔๗๗ หลังคาเรือน

รายการ	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ประชากรชาย	๓,๑๖๖	๓,๑๕๖	๓,๑๔๓	๓,๑๑๙	๓,๑๑๓
ประชากรหญิง	๓,๑๓๒	๓,๑๔๐	๓,๑๓๐	๓,๑๓๙	๓,๑๒๔
รวมประชากร	๖,๒๙๘	๖,๒๙๖	๖,๒๗๓	๖,๒๕๘	๖,๒๓๗
ครัวเรือน	๑,๔๓๗	๑,๔๕๐	๑,๔๖๕	๑,๔๗๖	๑,๔๗๗

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม	ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุน้อยกว่า ๓ ปี	๒๕	๑๗	๔๒	อายุ ๒๒ ปี	๔๒	๔๓	๘๕
อายุ ๑ ปี	๓๒	๒๙	๖๑	อายุ ๒๓ ปี	๔๕	๔๖	๙๑
อายุ ๒ ปี	๒๖	๒๗	๕๓	อายุ ๒๔ ปี	๔๘	๔๓	๙๑
อายุ ๓ ปี	๓๑	๓๕	๖๖	อายุ ๒๕ ปี	๓๙	๕๔	๙๓
อายุ ๔ ปี	๒๒	๓๐	๕๒	อายุ ๒๖ ปี	๔๐	๔๗	๘๗

อายุ ๕ ปี	๓๘	๓๐	๖๘	อายุ ๒๗ ปี	๕๘	๕๒	๑๐๐
อายุ ๖ ปี	๓๙	๓๑	๗๐	อายุ ๒๘ ปี	๕๙	๕๓	๑๐๓
อายุ ๗ ปี	๔๐	๓๒	๗๒	อายุ ๒๙ ปี	๖๐	๕๔	๑๐๖
อายุ ๘ ปี	๔๑	๓๓	๗๔	อายุ ๓๐ ปี	๖๑	๕๕	๑๐๙
อายุ ๙ ปี	๔๒	๓๔	๗๖	อายุ ๓๑ ปี	๖๒	๕๖	๑๑๒
อายุ ๑๐ ปี	๔๓	๓๕	๗๘	อายุ ๓๒ ปี	๖๓	๕๗	๑๑๕
อายุ ๑๑ ปี	๔๔	๓๖	๘๐	อายุ ๓๓ ปี	๖๔	๕๘	๑๑๘
อายุ ๑๒ ปี	๔๕	๓๗	๘๒	อายุ ๓๔ ปี	๖๕	๕๙	๑๒๑
อายุ ๑๓ ปี	๔๖	๓๘	๘๔	อายุ ๓๕ ปี	๖๖	๖๐	๑๒๔
อายุ ๑๔ ปี	๔๗	๓๙	๘๖	อายุ ๓๖ ปี	๖๗	๖๑	๑๒๗
อายุ ๑๕ ปี	๔๘	๔๐	๘๘	อายุ ๓๗ ปี	๖๘	๖๒	๑๓๐
อายุ ๑๖ ปี	๔๙	๔๑	๙๐	อายุ ๓๘ ปี	๖๙	๖๓	๑๓๓
อายุ ๑๗ ปี	๕๐	๔๒	๙๒	อายุ ๓๙ ปี	๗๐	๖๔	๑๓๖
อายุ ๑๘ ปี	๕๑	๔๓	๙๔	อายุ ๔๐ ปี	๗๑	๖๕	๑๓๙
อายุ ๑๙ ปี	๕๒	๔๔	๙๖	อายุ ๔๑ ปี	๗๒	๖๖	๑๔๒
อายุ ๒๐ ปี	๕๓	๔๕	๙๘	อายุ ๔๒ ปี	๗๓	๖๗	๑๔๕
อายุ ๒๑ ปี	๕๔	๔๖	๑๐๐	อายุ ๔๓ ปี	๗๔	๖๘	๑๔๘
อายุ ๒๒ ปี	๕๕	๔๗	๑๐๒	อายุ ๔๔ ปี	๗๕	๖๙	๑๕๑
อายุ ๒๓ ปี	๕๖	๔๘	๑๐๔	อายุ ๔๕ ปี	๗๖	๗๐	๑๕๔
อายุ ๒๔ ปี	๕๗	๔๙	๑๐๖	อายุ ๔๖ ปี	๗๗	๗๑	๑๕๗
อายุ ๒๕ ปี	๕๘	๕๐	๑๐๘	อายุ ๔๗ ปี	๗๘	๗๒	๑๖๐
อายุ ๒๖ ปี	๕๙	๕๑	๑๑๐	อายุ ๔๘ ปี	๗๙	๗๓	๑๖๓
อายุ ๒๗ ปี	๖๐	๕๒	๑๑๒	อายุ ๔๙ ปี	๘๐	๗๔	๑๖๖
อายุ ๒๘ ปี	๖๑	๕๓	๑๑๔	อายุ ๕๐ ปี	๘๑	๗๕	๑๖๙
อายุ ๒๙ ปี	๖๒	๕๔	๑๑๖	อายุ ๕๑ ปี	๘๒	๗๖	๑๗๒
อายุ ๓๐ ปี	๖๓	๕๕	๑๑๘	อายุ ๕๒ ปี	๘๓	๗๗	๑๗๕
อายุ ๓๑ ปี	๖๔	๕๖	๑๒๐	อายุ ๕๓ ปี	๘๔	๗๘	๑๗๘
อายุ ๓๒ ปี	๖๕	๕๗	๑๒๒	อายุ ๕๔ ปี	๘๕	๗๙	๑๘๑
อายุ ๓๓ ปี	๖๖	๕๘	๑๒๔	อายุ ๕๕ ปี	๘๖	๘๐	๑๘๔
อายุ ๓๔ ปี	๖๗	๕๙	๑๒๖	อายุ ๕๖ ปี	๘๗	๘๑	๑๘๗
อายุ ๓๕ ปี	๖๘	๖๐	๑๒๘	อายุ ๕๗ ปี	๘๘	๘๒	๑๙๐
อายุ ๓๖ ปี	๖๙	๖๑	๑๓๐	อายุ ๕๘ ปี	๘๙	๘๓	๑๙๓
อายุ ๓๗ ปี	๗๐	๖๒	๑๓๒	อายุ ๕๙ ปี	๙๐	๘๔	๑๙๖
อายุ ๓๘ ปี	๗๑	๖๓	๑๓๔	อายุ ๖๐ ปี	๙๑	๘๕	๑๙๙
อายุ ๓๙ ปี	๗๒	๖๔	๑๓๖	อายุ ๖๑ ปี	๙๒	๘๖	๒๐๒
อายุ ๔๐ ปี	๗๓	๖๕	๑๓๘	อายุ ๖๒ ปี	๙๓	๘๗	๒๐๕
อายุ ๔๑ ปี	๗๔	๖๖	๑๔๐	อายุ ๖๓ ปี	๙๔	๘๘	๒๐๘
อายุ ๔๒ ปี	๗๕	๖๗	๑๔๒	อายุ ๖๔ ปี	๙๕	๘๙	๒๑๑
อายุ ๔๓ ปี	๗๖	๖๘	๑๔๔	อายุ ๖๕ ปี	๙๖	๙๐	๒๑๔
อายุ ๔๔ ปี	๗๗	๖๙	๑๔๖	อายุ ๖๖ ปี	๙๗	๙๑	๒๑๗
อายุ ๔๕ ปี	๗๘	๗๐	๑๔๘	อายุ ๖๗ ปี	๙๘	๙๒	๒๒๐
อายุ ๔๖ ปี	๗๙	๗๑	๑๕๐	อายุ ๖๘ ปี	๙๙	๙๓	๒๒๓
อายุ ๔๗ ปี	๘๐	๗๒	๑๕๒	อายุ ๖๙ ปี	๑๐๐	๙๔	๒๒๖
อายุ ๔๘ ปี	๘๑	๗๓	๑๕๔	อายุ ๗๐ ปี	๑๐๑	๙๕	๒๒๙
อายุ ๔๙ ปี	๘๒	๗๔	๑๕๖	อายุ ๗๑ ปี	๑๐๒	๙๖	๒๓๒
อายุ ๕๐ ปี	๘๓	๗๕	๑๕๘	อายุ ๗๒ ปี	๑๐๓	๙๗	๒๓๕
อายุ ๕๑ ปี	๘๔	๗๖	๑๖๐	อายุ ๗๓ ปี	๑๐๔	๙๘	๒๓๘
อายุ ๕๒ ปี	๘๕	๗๗	๑๖๒	อายุ ๗๔ ปี	๑๐๕	๙๙	๒๔๑
อายุ ๕๓ ปี	๘๖	๗๘	๑๖๔	อายุ ๗๕ ปี	๑๐๖	๑๐๐	๒๔๔
อายุ ๕๔ ปี	๘๗	๗๙	๑๖๖	อายุ ๗๖ ปี	๑๐๗	๑๐๑	๒๔๗
อายุ ๕๕ ปี	๘๘	๘๐	๑๖๘	อายุ ๗๗ ปี	๑๐๘	๑๐๒	๒๕๐
อายุ ๕๖ ปี	๘๙	๘๑	๑๗๐	อายุ ๗๘ ปี	๑๐๙	๑๐๓	๒๕๓
อายุ ๕๗ ปี	๙๐	๘๒	๑๗๒	อายุ ๗๙ ปี	๑๑๐	๑๐๔	๒๕๖
อายุ ๕๘ ปี	๙๑	๘๓	๑๗๔	อายุ ๘๐ ปี	๑๑๑	๑๐๕	๒๕๙
อายุ ๕๙ ปี	๙๒	๘๔	๑๗๖	อายุ ๘๑ ปี	๑๑๒	๑๐๖	๒๖๒
อายุ ๖๐ ปี	๙๓	๘๕	๑๗๘	อายุ ๘๒ ปี	๑๑๓	๑๐๗	๒๖๕
อายุ ๖๑ ปี	๙๔	๘๖	๑๘๐	อายุ ๘๓ ปี	๑๑๔	๑๐๘	๒๖๘
อายุ ๖๒ ปี	๙๕	๘๗	๑๘๒	อายุ ๘๔ ปี	๑๑๕	๑๐๙	๒๗๑
อายุ ๖๓ ปี	๙๖	๘๘	๑๘๔	อายุ ๘๕ ปี	๑๑๖	๑๑๐	๒๗๔
อายุ ๖๔ ปี	๙๗	๘๙	๑๘๖	อายุ ๘๖ ปี	๑๑๗	๑๑๑	๒๗๗
อายุ ๖๕ ปี	๙๘	๙๐	๑๘๘	อายุ ๘๗ ปี	๑๑๘	๑๑๒	๒๘๐
อายุ ๖๖ ปี	๙๙	๙๑	๑๙๐	อายุ ๘๘ ปี	๑๑๙	๑๑๓	๒๘๓
อายุ ๖๗ ปี	๑๐๐	๙๒	๑๙๒	อายุ ๘๙ ปี	๑๒๐	๑๑๔	๒๘๖
อายุ ๖๘ ปี	๑๐๑	๙๓	๑๙๔	อายุ ๙๐ ปี	๑๒๑	๑๑๕	๒๘๙
อายุ ๖๙ ปี	๑๐๒	๙๔	๑๙๖	อายุ ๙๑ ปี	๑๒๒	๑๑๖	๒๙๒
อายุ ๗๐ ปี	๑๐๓	๙๕	๑๙๘	อายุ ๙๒ ปี	๑๒๓	๑๑๗	๒๙๕
อายุ ๗๑ ปี	๑๐๔	๙๖	๒๐๐	อายุ ๙๓ ปี	๑๒๔	๑๑๘	๒๙๘
อายุ ๗๒ ปี	๑๐๕	๙๗	๒๐๒	อายุ ๙๔ ปี	๑๒๕	๑๑๙	๓๐๑
อายุ ๗๓ ปี	๑๐๖	๙๘	๒๐๔	อายุ ๙๕ ปี	๑๒๖	๑๒๐	๓๐๔
อายุ ๗๔ ปี	๑๐๗	๙๙	๒๐๖	อายุ ๙๖ ปี	๑๒๗	๑๒๑	๓๐๗
อายุ ๗๕ ปี	๑๐๘	๑๐๐	๒๐๘	อายุ ๙๗ ปี	๑๒๘	๑๒๒	๓๑๐
อายุ ๗๖ ปี	๑๐๙	๑๐๑	๒๑๐	อายุ ๙๘ ปี	๑๒๙	๑๒๓	๓๑๓
อายุ ๗๗ ปี	๑๑๐	๑๐๒	๒๑๒	อายุ ๙๙ ปี	๑๓๐	๑๒๔	๓๑๖
อายุ ๗๘ ปี	๑๑๑	๑๐๓	๒๑๔	อายุ ๑๐๐ ปี	๑๓๑	๑๒๕	๓๑๙
อายุ ๗๙ ปี	๑๑๒	๑๐๔	๒๑๖	อายุมากกว่า ๑๐๐ ปี	๑๓๒	๑๒๖	๓๒๒
อายุ ๘๐ ปี	๑๑๓	๑๐๕	๒๑๘	เกิดปีไทย	๑๓๓	๑๒๗	๓๒๕
อายุ ๘๑ ปี	๑๑๔	๑๐๖	๒๒๐				
อายุ ๘๒ ปี	๑๑๕	๑๐๗	๒๒๒				
อายุ ๘๓ ปี	๑๑๖	๑๐๘	๒๒๔				
อายุ ๘๔ ปี	๑๑๗	๑๐๙	๒๒๖				
อายุ ๘๕ ปี	๑๑๘	๑๑๐	๒๒๘				
อายุ ๘๖ ปี	๑๑๙	๑๑๑	๒๓๐				
อายุ ๘๗ ปี	๑๒๐	๑๑๒	๒๓๒				
อายุ ๘๘ ปี	๑๒๑	๑๑๓	๒๓๔				
อายุ ๘๙ ปี	๑๒๒	๑๑๔	๒๓๖				
อายุ ๙๐ ปี	๑๒๓	๑๑๕	๒๓๘				
อายุ ๙๑ ปี	๑๒๔	๑๑๖	๒๔๐				
อายุ ๙๒ ปี	๑๒๕	๑๑๗	๒๔๒				
อายุ ๙๓ ปี	๑๒๖	๑๑๘	๒๔๔				
อายุ ๙๔ ปี	๑๒๗	๑๑๙	๒๔๖				
อายุ ๙๕ ปี	๑๒๘	๑๒๐	๒๔๘				
อายุ ๙๖ ปี	๑๒๙	๑๒๑	๒๕๐				
อายุ ๙๗ ปี	๑๓๐	๑๒๒	๒๕๒				
อายุ ๙๘ ปี	๑๓๑	๑๒๓	๒๕๔				
อายุ ๙๙ ปี	๑๓๒	๑๒๔	๒๕๖				
อายุ ๑๐๐ ปี	๑๓๓	๑๒๕	๒๕๘				
รวม	๑๓๓	๑๒๕	๒๕๘	๑๓๓	๑๒๕	๒๕๘	๑๓๓

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

สังกัด	ห้อง ถื่น	สพฐ.	สช.	กรม สามัญ	กรมอาชีว	รวม
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัย						
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๘๗					
ระดับก่อนศึกษา		๘๓				
๑.จำนวนโรงเรียน	๓	๓				
๒.จำนวนห้องเรียน	๓	๖				
๓.จำนวนนักเรียน	๘๗	๘๓				
๔.จำนวน ครู อาจารย์	๑๓					
ระดับประถมศึกษา						
๑.จำนวนโรงเรียน		๓				
๒.จำนวนห้องเรียน		๒๐				
๓.จำนวนนักเรียน		๒๖๖				
๔.จำนวน ครู อาจารย์						
ระดับมัธยมศึกษา						
๑.จำนวนโรงเรียน		๑				
๒.จำนวนห้องเรียน		๔				
๓.จำนวนนักเรียน		๘๕				
๔.จำนวน ครู อาจารย์						
ระดับอาชีวศึกษา						
๑.จำนวนโรงเรียน	-					
๒.จำนวนห้องเรียน	-					
๓.จำนวนนักเรียน	-					
๔.จำนวน ครู อาจารย์	-					

๔.๒ สาธารณสุข

๑. โรงพยาบาลในเขตพื้นที่ สังกัด

ห้องถื่น จำนวน ๑ แห่ง	เตียงคนไข้จำนวน - เตียง
เอกชน จำนวน-แห่ง	เตียงคนไข้จำนวน - เตียง
รัฐบาล จำนวน - แห่ง	เตียงคนไข้จำนวน - เตียง
๒. ศูนย์บริการสาธารณสุข ๑ แห่ง
๓. คลินิกเอกชน จำนวน - แห่ง
๔. ศูนย์บริการแพทย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานพยาบาลทุกแห่ง ทุกสังกัดในเขตพื้นที่

- แพทย์	จำนวน ๑ คน
- ทันตแพทย์	จำนวน ๑ คน
- พยาบาล	จำนวน ๒ คน
- เภสัชกร	จำนวน ๑ คน
- เจ้าพนักงานส่งเสริมสุขภาพ	จำนวน ๑ คน
- เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน	จำนวน ๑ คน
- พนักงานอนามัย	จำนวน - คน
- นักวิชาการสุขาภิบาล	จำนวน - คน

- อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน - คน
- ๕. ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (กู้ชีพ - กู้ภัย)
- ๖. สาเหตุการเจ็บป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลและศูนย์บริการสาธารณสุขทุกแห่ง
 - อุบัติเหตุ ราย/ปี คิดเป็นงบประมาณในการรักษาทั้งสิ้น บาท
 - สาเหตุอื่น ราย/ปี คิดเป็นงบประมาณในการรักษาทั้งสิ้น บาท
- ๗. ประเภทการเจ็บป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล และศูนย์บริการสาธารณสุขทุกแห่ง
 - ก. โรคความดันโลหิตสูง
 - ข. โรคไขมันในเลือดสูง
 - ค. โรคเบาหวาน
 - ง. ปวดกล้ามเนื้อ
 - จ. โรคไขข้อ
 - ฉ. โรคคออักเสบเฉียบพลัน
 - ช. อาการผื่นแพ้
 - ซ. อาการทางระบบรับรู้ความรู้สึก
 - ฅ. ไอ

๔.๓ อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณไม่มีอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชนและทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธีมีความปลอดภัยในทรัพย์สิน วิธีการแก้ไขขององค์การบริหารส่วนตำบลที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นสาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก ก่อสร้างหอนาฬิกาบอกเวลาและลูกศรบอกทาง รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่วันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน เป็นเรื่องที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ จากการศึกษาที่สถานีตำรวจอำเภอยางชุมน้อยได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลทราบนั้น พบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีผู้ที่ติดยาเสพติดเมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้าเหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหายาขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๕. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนจน

- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน ๙๓๙ ราย
- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยผู้พิการ จำนวน ๑๘๑ ราย
- ผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน - ราย

๕. ระบบบริหารพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมของตำบลใช้เส้นทางบกเป็นหลัก การคมนาคมติดต่อของตำบลกับอำเภอใกล้เคียง มีถนนเชื่อมติดต่อกับถนนหลวงแผ่นดินหมายเลข ปัจจุบันการจราจรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ ไม่มีปัญหาการจราจรติดขัดแต่จะมีปัญหาในเรื่องของรถยนต์เพื่อการเกษตรรถไถนาเดินตาม ซึ่งจะไม่ค่อยมีไฟส่องสว่างทำให้มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นบ่อยครั้งบนถนนเส้นทางหลวง หรือทางสายหลักช่วงผ่านกลางหมู่บ้าน ทางแยกต่างๆ

- การคมนาคม/ขนส่ง ใช้เส้นทางบกโดยใช้ถนนสาย ๑๑๙ และถนน ๗ สาย เป็นเส้นทางหลักในการคมนาคมขนส่งการจราจร มีผู้ใช้รถยนต์ยานพาหนะทางบก คือ รถยนต์ และจักรยานยนต์ในเส้นทางหลัก การจราจรคับคั่งในช่วงเร่งด่วน แต่สภาพการจราจรยังไม่ติดขัดมีสภาพคล่อง

- ถนนในซอย มีจำนวน ๑๑๒ สาย ขึ้นทะเบียนทางหลวง จำนวน ๕ สาย

๕.๒ การไฟฟ้า

ไฟฟ้าปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนทั้งหมดเต็มพื้นที่ทุกหมู่บ้านคิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์การขยายเขตไฟฟ้าบางส่วนปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ไขปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลายฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่

- มีครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๑,๔๗๗ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐
- หน่วยงานเจ้าของไฟฟ้า คือ ไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
- ไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน ๒๐๐ จุด ครอบคลุมถนน ๓ สาย

๕.๓ การประปา

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ ยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ สามารถที่จะจัดหาน้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้ชุมชนได้ การแก้ปัญหา คือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในพื้นที่ การพิจารณาโครงการต่างๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้นั้น องค์การบริหารส่วนตำบลก็นำบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไปเมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินโครงการได้ต่อเนื่องเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป

- มีครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา จำนวน ๑,๐๕๙ ครัวเรือน
- หน่วยงานเจ้าของน้ำประปา คือ การประปาส่วนภูมิภาค
- ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๓ จุด มีครัวเรือนที่ใช้น้ำ ๑,๐๕๙ ครัวเรือน
- ปริมาณน้ำที่ใช้ ๒๕๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน

๕.๔ โทรศัพท์

- มีการให้บริการทั้งโทรศัพท์ประจำที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ภายใต้การให้บริการของบริษัท TOT และ ๓BB
- มีการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ มีเครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด โดยผู้ให้บริการได้แก่ AIS DTAC และ TRUE.

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ในพื้นที่ตำบลโนนคูณ ได้รับการบริการรับ - ส่งพัสดุต่างๆ จากไปรษณีย์ทุกวันทำการ อีกทั้งยังมีขนส่งของเอกชนต่างๆ ที่ให้บริการทั่วถึงทุกหลังคาเรือน

ในพื้นที่ตำบลโนนคูณ ได้รับการบริการรับ - ส่งพัสดุต่างๆ จากไปรษณีย์ทุกวันทำการ อีกทั้งยังมีขนส่งของเอกชนต่างๆ ที่ให้บริการทั่วถึงทุกหลังคาเรือน

- ไปรษณีย์	จำนวน	-	แห่ง
- ไปรษณีย์เอกชนที่ได้รับอนุญาต	จำนวน	๑	แห่ง
- สถานีวิทยุ	จำนวน	-	แห่ง
- ผู้ให้บริการระบบ Internet	จำนวน	๑	แห่ง
- ผู้ให้บริการขนส่งเอกชน	จำนวน	-	แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน ปลูกพริก ปลูกหอมแดง เลี้ยงสัตว์ นาข้าว จำนวน ๒๘,๐๔๐ ไร่

๖.๒ การปลูกสัตว์

การปลูกสัตว์จำนวนครัวเรือนในภาคปลูกสัตว์

ก. เลี้ยงโค	๑๕๓ ครัวเรือน
ข. เลี้ยงกระบือ	๔ ครัวเรือน
ค. เลี้ยงหมู	๑๐ ครัวเรือน
ง. เลี้ยงไก่	๑๐๐ ครัวเรือน

๖.๓ การบริการ

การให้บริการในเขตตำบลจะเป็นลักษณะสถานบริการ มีดังนี้

๑. ร้านค้า	๔๕ แห่ง
๒. โรงงานผลิตขนมจีน	๒ แห่ง
๓. โรงสีข้าว	๑๖ แห่ง
๔. ร้านรับซื้อของเก่า	๗ แห่ง
๕. ร้านซ่อมรถ	๘ แห่ง
๖. ปั้มน้ำมันหยอดเหรียญ	๑๓ แห่ง

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- ประชาชนในพื้นที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๙.๙๑ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในเขตตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล มี

วัด	๗ แห่ง
สำนักสงฆ์	๑ แห่ง
โบสถ์คริสต์	- แห่ง
มัสยิด	- แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีประจำปีได้แก่

- ประเพณีบุญบั้งไฟ
- บุญกุ่มข้าว
- บุญข้าวประดับดิน
- บุญข้าวสาก
- บุญข้าวจี

งานประจำปีได้แก่

- ประเพณีสงกรานต์
- ประเพณีลอยกระทง

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาประจำปีได้แก่

- นวดแผนไทย
- ต้มเกลือ
- ทอผ้าไหม
- จักสาน

- หมอสมุนไพร
- หมอสูตรขวัญ / หมอพราหมณ์
- เลี้ยงหม่อน

ภาษาถิ่นได้แก่

- ภาษาถิ่น (อีสาน)

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำที่ใช้ในพื้นที่ เป็นน้ำจากหนองและคลอง

๑.หนอง

๑.๑ หนองใหญ่ ตั้งอยู่ที่หมู่ ๑๔ เนื้อที่ประมาณ ๑๕,๘๔๙.๙๖ ตร.ม. ประชาชนใช้ประโยชน์ในการเกษตรกรรม

๑.๒ หนองแสนห้า ตั้งอยู่ที่หมู่ ๘ เนื้อที่ประมาณ ๒๗,๕๔๗.๓๑ ตร.ม. ประชาชนใช้ประโยชน์ในการเกษตรกรรม

๑.๓ หนองอีหลง ตั้งอยู่ที่หมู่ ๑๒ เนื้อที่ประมาณ ๗,๙๖๒.๙๔ ตร.ม. ประชาชนใช้ประโยชน์ในการเกษตรกรรม

๑.๔ หนองเมียง ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๙ เนื้อที่ประมาณ ๒๔,๕๐๒.๑๒ ตร.ม. ประชาชนใช้ประโยชน์ในการเกษตรกรรม

๒. คลอง ลำธาร ห้วย จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

๒.๑ คลองหนองเมียง ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๙ ความยาว ๔๓๒ เมตร

๒.๒ คลองอีสานเขียว ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๖ ความยาว ๘๙๐ เมตร

๒.๓ คลองหนองใหญ่ (หนองสามขา) ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๑๔ ความยาว ๕๓๔ เมตร

๒.๔ คลองห้วยพระบาง ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๑ ความยาว ๑,๒๗๘ เมตร

๒.๕ ลำห้วยพระบาง ความยาว ๕,๙๐๐ เมตร

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

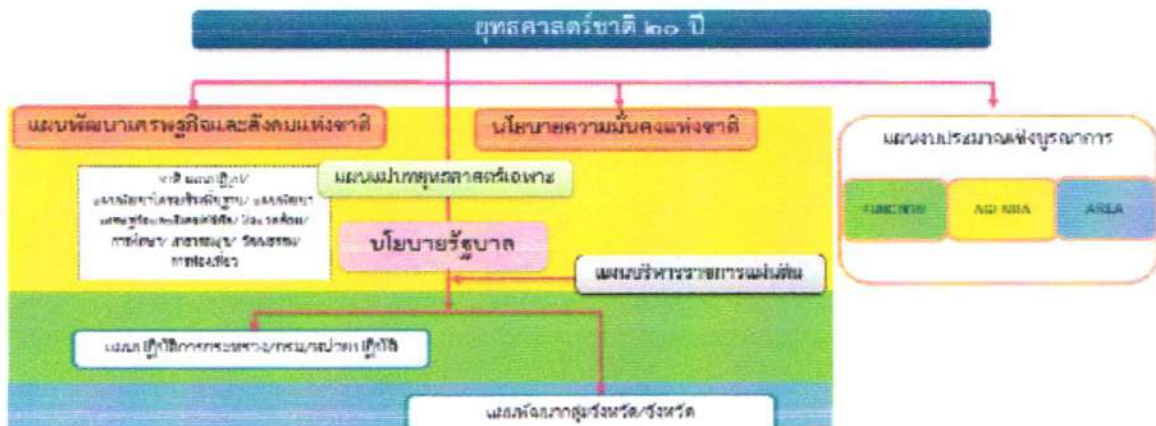
การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ต่อที่ประชุมคณะกรรมการการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติโดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปย่อได้ดังนี้

ตราชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 "การพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 วัตถุประสงค์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 ได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ชของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
 วม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ**

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีเพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปเพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วนได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และนักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติและความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วยและได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไปคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปีมาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมากระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญโดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีและการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่

มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีปัญหาคอขวดด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้นและปัญหาคอขวดกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้แหล่งทุนและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่าในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้นในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆที่ซับซ้อนขึ้นอาทิการก่อการร้ายโรคระบาดเครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติและการก่อการร้ายอาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้นซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชนการบริหารจัดการทางธุรกิจและการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่๒๑กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัลในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้นแต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้นประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติเงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคตได้แก่กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คนเงินทุนข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยีและสินค้าและบริการขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ๑๐ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี๒๕๕๑ - ๒๕๕๒และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆเพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลังขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐยุโรปและญี่ปุ่นซึ่งเป็นการเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศนอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้นขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้างเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจนแต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆที่จะเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าวเศรษฐกิจโลกในช่วง๑๐ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ๕.๑ในช่วง๕ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า

แต่ประเทศต่างๆขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิตการแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้นขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปีข้างหน้าจะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลงเงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกที่กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯเพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้นน่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้งโดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศสำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญและช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆรวมทั้งน้ำมันซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมจึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆรวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อนทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัยแม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆแต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุนรวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้นกดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจการดำรงชีวิตการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้นประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่องตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวการยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนการใช้ระบอบประชาธิปไตยและการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้นผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับโดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙ ดอลลาร์ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขั้นฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมากหลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขัน

และมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูงอาทิกลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าอุตสาหกรรมอาหารสินค้าเกษตรการท่องเที่ยวและบริการด้านสุขภาพ เศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็น ร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับโอกาสการได้รับการศึกษาบริการสาธารณสุขบริการ สาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆและการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆรวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆมี ความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้นความ ร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการ สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการเมืองของประเทศไทยก็มีความก้าวหน้าไปมากรวมทั้งกรอบความ ร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้นประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑ ได้ส่งผลให้ ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหาร จัดการที่ดีอันได้แก่การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพโปร่งใสรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้นมี การกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและ ฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้นและฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูงมีการปรับปรุงในเรื่อง กฎหมายกฎระเบียบต่างๆให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้นมีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้นช่วยสร้างบรรยากาศของการ แข่งขันในตลาดและสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับแต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำ และการออมไม่เพียงพอประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่างผลิต ภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรง ขับเคลื่อนหลักขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่า เศรษฐกิจภายในประเทศมากจึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญฐานการผลิตเกษตร และบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอการวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิง เศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่าการพัฒนานวัตกรรมมีน้อยสำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการ ภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณการดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่อง ประสิทธิภาพต่ำขาดความโปร่งใสและขาดความรับผิดชอบขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้างการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำ ยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และ ลำช้าการบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผลและกฎระเบียบต่างๆล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงคนไทยยัง มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความ

เหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมากรวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไปจะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศกำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลงผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศรูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออมตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากรทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคมข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำและที่สำคัญเงื่อนไขสำคัญที่จะต้องปรับตัวคือการแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดินที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้นเป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริงโดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คนสินค้าและบริการเงินทุนองค์ความรู้เทคโนโลยีข้อมูลและข่าวสารต่างๆเป็นไปอย่างเสรีส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆเร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขันขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษสิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงินเป็นต้นเงื่อนไขต่างๆดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้นโดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไปประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันรายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะย่ำแย่และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้นรวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีกและในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติการที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้นจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่าง

รอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นโดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็วสามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมการลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงานและการเรียนรู้ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาวเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆเพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศเพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้านคนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่งและประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยิ่งยั้งทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศจะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกันการดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาวการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่องถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศดังนั้นเพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวและเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพประเทศไทยจำเป็นต้องมี“ยุทธศาสตร์ชาติ”ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็วสามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์เป้าหมายของประเทศและทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆของบริบทโลกและบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี“ยุทธศาสตร์ชาติ”เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาวพร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้

สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและปัญหาความขัดแย้งในสังคมรวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆกับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลกสามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมและคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถาวรยั่งยืนสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นแนวทางทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้องเพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการคือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติอันได้แก่การเมืองภายในประเทศการเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจสังคมจิตวิทยาการทหารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคม และการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นที่รังเกียจของโลกและสามารถแก้วิกฤตประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสภาพันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็ง ปันอำนาจและวินัยยึดถือวิถีชีวิตของประชาชน ระบบการเมืองที่มีความเป็นประชาธิปไตย บริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสมุ่งพัฒนาอย่างก้าวไกล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความร่มเย็น **ครอบครัว** มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงสอดคล้องกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของทรัพยากรพลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศ** ไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ให้จากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมที่มั่นคง และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค การคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก ผลิตสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีประสิทธิภาพ
- **ความสมบูรณ์ในทุกที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางเทคโนโลยี ทุนทางธรรมาภิบาล ทุนเชิงนิเวศหรือเมืองสีเขียว ทุนทางสังคม และทุนหลักประกันจรรยาบรรณ สังคมสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม ภัย ความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็ขัยยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความภาคภูมิใจ คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อยุทธพัฒน์ในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม** ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตและบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดินประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวยุติมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวใหญ่ขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

รพท.การบริการภาครัฐที่ประสิทธิภาพ ขับเคลื่อน ง่ายต่อคน โกงง่าย ธรรมดาคนได้และประชาชนเห็นส่วนร่วม กระจายอำนาจและ

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้นจำเป็นต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาวเพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชนประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “**มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน**” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วคนไทยมีความสุขอยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรมซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐโดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์สรุปได้ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอกรวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทยกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองขจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
 - (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
 - (๔) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
 - (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉีกกักตึงป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
 - (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
 - (๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและบริการการสร้าง ความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหารการเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้ง การพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคตทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้านอัน ได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์และการ บริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและ สร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคและเป็นการ ยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการบนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิต และบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขาและในภาค บริการที่หลากหลายตามรูปแบบการค้าเน้นชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไปรวมทั้งเป็นแหล่งอาหาร คุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตรโดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ ภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำกรเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่ม เกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งและการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพสะอาดและ ปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรมโดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพโดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่า ในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการโดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลายมีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยการ ยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมเช่นการท่องเที่ยวและพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการ สุขภาพธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิต ภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและ สถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนา ระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมมีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่งด้านพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆเพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศรวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนเพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกายใจสติปัญญา มีความเป็นสากลมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลมีระเบียบวินัยเคารพกฎหมายมีคุณธรรมจริยธรรมรู้คุณค่าความเป็นไทยมีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัยคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคมเพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึงลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรมกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและมีความมั่นคงด้านน้ำรวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียวกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง๒๕ลุ่มน้ำเน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงกับสภาพ

ภูมิอากาศ

- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้างบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่

เหมาะสม

- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้ความสำคัญสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพ ให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วนภายใต้ระบบประชารัฐ คือความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติ และแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจน และเป็นที่ยอมรับและยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติสู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงาน ปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมายมีกฎหมายรองรับมีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนายทศวรรษชาติไปปฏิบัติรวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการและกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่องรวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติมีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลรวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแลบริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจสามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีขององค์กรบริหารส่วนตำบล มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.

๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรีความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจสังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิต ความสามารถในการแข่งขันคุณภาพการศึกษาความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๒จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศและ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒.สถานะของประเทศ

๒.๑ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฉบับที่๑๑เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจแม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะเวลาที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ๕ต่อปีจนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี๒๕๕๗มาอยู่ที่ประมาณ๑๙๖,๒๔๐บาทหรือประมาณ๖,๐๔๑ดอลลาร์สหรัฐ. ต่อคนต่อปีซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ๘ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวนโดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ๓.๒ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๙ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลายันควรวินโดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่องดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ๔๑.๓ในช่วงปี๒๕๓๔ - ๒๕๓๙เป็นร้อยละ๒๕.๕ในช่วงปี๒๕๔๓ - ๒๕๕๗นอกจากนี้เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆในภูมิภาคจะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี๒๕๔๓ - ๒๕๕๗อยู่ที่ประมาณร้อยละ๔.๙ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๒.๒การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูงแต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลงโครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการในปี๒๕๕๓ที่ระดับร้อยละ๙.๙ ๒๕.๔และ๖๔.๗เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕และ ๖๔.๓ในปี๒๕๕๗ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้นจนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่าทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้าประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ๙.๗ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ๑.๑ในช่วง๓ปีของแผนพัฒนาฉบับที่๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลางซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้นแม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฉบับที่๑๐จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตามแต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ๘ปีที่ผ่านมาและยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้าทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมลดลงจากร้อยละ๓.๓๒ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๙เป็นร้อยละ๒.๐๕ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฉบับที่๑๑ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจและเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างการรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลกและการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคตแม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่งโดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามเสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ๓๗.๙ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๐เป็นร้อยละ๔๒.๒ในช่วง ๓ปีแรกของแผนพัฒนาฉบับที่๑๑ชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนักเนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทยและประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิตและประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์โดยในปีพ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่๓๑จาก๑๔๔ประเทศและในปีพ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่๓๐จาก๖๑ประเทศชั้นนำในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่๒๖จาก๑๘๙ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผลักดันของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมและเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชนแต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี๒๕๕๗อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่๔๗และด้านเทคโนโลยีที่๔๔จาก๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่๓๗และ๔๓ ตามลำดับในปี๒๕๕๑และตลอดช่วงระยะเวลา๑๔ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ๐.๑๗ต่อ GDP โดยในปี๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ๐.๔๘ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ๕๓และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ๔๗ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้วเช่นเกาหลีใต้ญี่ปุ่นสหรัฐอเมริกาออสเตรเลียมีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี๒๕๕๕ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมในระดับก้าวหน้าโดยในปี๒๕๕๖บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาที่มีจำนวน๑๑คนต่อประชากร๑๐,๐๐๐คนซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ๒๐-๓๐คนต่อประชากร๑๐,๐๐๐คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆด้านประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการการบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพการให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาคและมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอการให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมืองและมีราคาค่อนข้างสูงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสียด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาวนอกจากนั้นการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัดยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพโดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์การรักษาความปลอดภัยและข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรมเช่นความรู้ด้านภาษาความรู้ด้านเทคโนโลยีและความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศเป็นต้น

๒.๒ คำนึงสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยแต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัยเนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็วมีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คนในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คนในช่วงปี ๒๕๔๘- ๒๕๕๕ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลงและแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเนอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้าซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไปกำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านเช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัวและสิงคโปร์ ๕ เท่าตัวและกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่านอกจากนี้กำลังแรงงานกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูงไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัวส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นสะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้นขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๔ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้นแม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นแต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายเนื่องจากมีการออมน้อยและแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ คริวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้นอัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดคริวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คนในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คนในปี ๒๕๕๖ โดยคริวเรือนเดี่ยวคริวเรือน ๑ รุ่นและคริวเรือนแห่วงกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพการเรียนรู้และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้นอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทยปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บเนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุอย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้นจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๕ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษายู่ในระดับต่ำสะท้อนได้

จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมโดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆพบว่าปัญหาสำคัญที่สุดคือความซื่อสัตย์สุจริตและการทุจริตคอร์รัปชันโดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลงแต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๕๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อยค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๕ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมดขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุลส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่าเนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดินและการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากรระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาคมีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษาโดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในปี ๒๕๕๖ มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุขจากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่าอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯและภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงานแรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้นจากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคนในปี ๒๕๕๕ เป็น

๒.๔๗๑ล้านคนในปี ๒๕๕๗ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ในปี ๒๕๕๗อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑เท่าในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรมเนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรมไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายใน กระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้นจากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพโดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗และระบบสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ขณะที่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมิ หลีกประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้นโดยในปี ๒๕๕๘ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ย ยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ล้านคนจากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ล้านคนส่วนผู้พิการ ได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐บาทครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่ อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด อย่างไรก็ตามสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้าน ที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆแต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่ อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ครัวเรือนอย่างไรก็ตามรัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุ โดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุ วัฒนธรรมมากขึ้นอาทิการให้คุณค่ากับความสนุกสนานและความสะดวกสบายละเลยเรื่องวินัยมีความเห็นแก่ ตัวไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และขาดความรับผิดชอบนอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุ วัฒนธรรมโดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับ วัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้นชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความ ต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้นโดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่และบูรณาการ เป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแผนพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชนมีการ รวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒แห่ง ในปี ๒๕๕๕เป็น ๑๕๒,๓๗๗แห่งในปี ๒๕๕๖ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพร้อยละ ๓๒.๕๑ของ องค์กรทั้งหมดและองค์กรการเงินร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคมในช่วง ระยะเวลากว่า ๑๐ปีที่ผ่านมาความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆที่มีความรุนแรงมาก ขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิตทรัพย์สินและส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมากก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลงเนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตรการอยู่อาศัยและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วยพื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้นโดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔เป็น ๑๐๒ล้านไร่หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ในปี ๒๕๕๖

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรมทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพการชะล้างพังทลายของดินนอกจากนี้ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขาซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดินความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคามโดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลายและมีการเปลี่ยนแปลงไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ จำนวนมากเช่นการเพาะเลี้ยงชายฝั่งโดยเฉพาะการทำนากุ้งการขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรมทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ล้านไร่เหลือเพียง ๑.๕ล้านไร่ในปี ๒๕๕๒คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจังโดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔และห้ามการใช้ประโยชน์อื่น ๆ ใดๆ ไร่ก็ตามในระหว่างปี ๒๕๔๔-๒๕๕๔พบว่าป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้นในปี ๒๕๕๔ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ล้านตันลดลงจากปี ๒๕๔๔ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ล้านตันในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความความต้องการแต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้นความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอความต้องการทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวันคิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมดขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘อยู่ที่ระดับ ๑.๔๘๑พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวันทั้งนี้ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้นโดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการประเทศไทย ประกอบด้วย ๒๕ลุ่มน้ำหลักน้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ล้านลูกบาศก์เมตรขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ของปริมาณน้ำทำธรรมชาติมีอ่างน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ อ่างน้ำบาดาลมีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ล้านล้านลูกบาศก์เมตรมีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรอย่างไรก็ตามการพัฒนาอ่างน้ำบาดาลขึ้นมาใช้มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูงขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศในปี ๒๕๕๗มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตรโดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆมีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ล้านลูกบาศก์เมตรและยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพแนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔กิโลกรัม/คน/วันในปี ๒๕๕๓เป็น ๑.๑๑กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ล้านตันในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตรายในปี ๒๕๕๗มีประมาณ ๒.๖๙ล้านตันโดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจรขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้นแต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่องเนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่งแต่มีแนวโน้มดีขึ้นในปี ๒๕๕๗พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศและที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละอองก๊าซโอโซนและสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุดจังหวัดระยองที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่ายในขณะที่พื้นที่อื่นเช่นกรุงเทพฯปทุมธานีเชียงใหม่ขอนแก่นพบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐานแต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมาซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ทั้งนี้ในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยานการเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำอย่างไรก็ตามปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนพบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับโดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(ก) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงสถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงโดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นสาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาดังจากการเกษตรและการปศุสัตว์และการระบายน้ำเสียจากชุมชนระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชนโดยปัจจุบันมีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวันขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(ข) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้นแต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศจากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าและเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตามอัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้นส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยทั้งอุทกภัยแล้งวาตภัยและดินถล่มสร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาทอันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยชี้ว่าสังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องค้ำประกันด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าวถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนเนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรมจริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มี

อย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่าขณะนี้ได้มีการสะสมตัวและลูกกลมสู่ทุกภาคส่วนได้แก่ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงมีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้งมีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐมีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาลมีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้องภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการกระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐปฏิบัติงานอย่างรวดเร็วผูกขาดทางธุรกิจหลีกเลี่ยงภาษีขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้นสถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติดิตคุณธรรมและจริยธรรมเสียเองมีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวมขาดความโปร่งใสปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลางไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริงรับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาลตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่องพบว่าบริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินพ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และ บริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดินรวมถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมพ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวงและส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีกระทรวงหรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการ

กำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑และฉบับที่ ๒นอกจากนั้นมีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของอปท. โดยในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๔๓สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐และร้อยละ ๒๘.๒๑ในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๕ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่อปท. ฉบับที่ ๑จำนวน ๑๘๕ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯฉบับที่ ๒จำนวน ๗๕งาน/กิจกรรมจาก ๑๑๔งาน/กิจกรรมและถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน ๙,๘๕๐คนแบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘คนบุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๕๕คนข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัยจำนวน ๗๙คนและลูกจ้างประจำ ๓,๐๑๘คนอย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไขเช่นการทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุลปัญหาการซื้อเสียงทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรมและปัญหาการขาดแคลนรายได้ของอปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๔และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๕ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับส่งผลให้อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่นเช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรมการค้าการบริการการเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกการจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมากพัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างรับสินบนซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนและมาตรการต่างๆที่ออกมารวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติพบว่าประเทศไทยได้ ๓๘คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐คะแนนอยู่อันดับที่ ๘๕จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ประเทศทั่วโลกจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ที่ได้ ๓๕คะแนนอยู่อันดับ

๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่าประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนนและมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๘๐ ดอลลาร์สโร. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์สโร. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถยกระดับฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้นเมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาวโดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์สโร. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพมีความภาคภูมิใจเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้นโดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับ

ผู้สูงอายุ ๑ คนและคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งส่งผลกระทบต่อ ตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะซ้าลงผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้น ข้ำปัญหาการค้ำมนุษย์และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผล ต่อคุณภาพชีวิตของคนไทยอาทิอาชญากรรมโรคระบาดและภาวะทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตามนับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น เป็นตัวเลขเบื้องต้นสศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ ขึ้นต่ำในปี ๒๕๕๖ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ดอลลาร์สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้โอกาส การเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาตินำไปสู่ความขัดแย้งในสังคมและเป็นอุปสรรคต่อ การพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคมจากการกระจายรายได้และ ผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆในสังคมบางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรม ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูงทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ของประชากรมีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙เท่าในปี ๒๕๕๖นอกจากนี้ ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆอาทิปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันคนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึง บริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมการแย่งชิงทรัพยากรการรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหา อาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัด ของเมืองหลวงและเมืองหลักอันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่นั้นๆจึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานการจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมืองการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่น ทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้าบริการและอุตสาหกรรมตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆที่ จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่นการ ลดลงของแรงงานในภาคเกษตรรวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรมทั้งนี้การ เพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตามการผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่ มากขึ้นจะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาดการขนส่งมีต้นทุนต่ำลงและการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะ มีความคุ้มค่ามากขึ้นนอกจากนี้ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้ง สถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพ.ศ. ๒๕๕๘วางกรอบด้านการบริหาร จัดการภาครัฐเอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพ.ศ. ๒๕๕๘มีมาตรา

สำคัญๆที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาอาทิมาตรา ๖๔
หน่วยงานของรัฐองค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดินมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูล
เกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒รัฐต้อง
ดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตาม
หลักธรรมาภิบาลพัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืนกระจาย
อำนาจและจัดการกิจอำนาจหน้าที่และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลางส่วน
ภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นรวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งใน
ภาครัฐและภาคเอกชนตามมาตรา ๘๙รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงินการคลังและงบประมาณภาครัฐโดยยึด
หลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลังและการใช้จ่ายเงินแผ่นดินอย่างคุ้มค่าจัดให้มีระบบการเงินการ
คลังเพื่อสังคมมีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและ
สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทาง
สังคมอาทิมูลนิธิสถาบันการศึกษาหน่วยงานวิจัยต่างๆนำเสนอผลการติดตามวิเคราะห์ สังเคราะห์เรื่อง
เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาลการ
ทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐเรือนการบริหารจัดการภาครัฐและการ
กระจายอำนาจเพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะเป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมา
พิจารณาทบทวนแนวนโยบายมาตรการและกลไกการทำงานต่างๆให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ.
๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุหมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ของ
ประชากรรวมทั่วโลกโดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น
ญี่ปุ่นอเมริกายุโรปขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าว
ค่อนข้างสั้นกว่าสะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนา
แล้วค่อนข้างมากโดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศและมีการเคลื่อนย้าย
แรงงานต่างด้าวมากขึ้นนอกจากนี้มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้นนับเป็นโอกาส
อย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่พัก
อาศัยการให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆรวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่
พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้นมีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆเช่นโทรศัพท์มือถือ ทรายนต์ตู้เย็นโทรทัศน์และอื่นๆเข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคจำนวนมากยิ่งขึ้นโดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทันขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรมจะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบกติกาด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดลอมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆหลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้วจะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจพัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรมตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้น โดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนแนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐมแรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆในอนุภูมิภาค โดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตรสินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้นรวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึงยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงินตลาดทุนและเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลกความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อวิถีชีวิตทัศนคติและความเชื่อในสังคมตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้นทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนานเกิดฝนขาดช่วงและมีฤดูกาลเปลี่ยนไปส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดินป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรมแหล่งน้ำขาดแคลนผลผลิตทางการเกษตรลดลงเกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพเช่นระบบนิเวศป่าไม้ระบบนิเวศชายฝั่งพื้นที่ชุ่มน้ำเกิดการกัดเซาะชายฝั่งและการสูญเสียแนวปะการังการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้นจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหารสุขภาพพลังงานและลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งอุทกภัยภัยแล้งแผ่นดินไหวและดินโคลนถล่มส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตการพัฒนากิจการเกษตรกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศรวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนนอกจากนี้ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลังค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลังค.ศ. ๒๐๑๕คือการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อและเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคตที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไปประชาชนมีสุขภาพที่ดีมีระบบการศึกษามีความเท่าเทียมกันทางเพศส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืนมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่

ยั่งยืนลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศมีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืนเตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพมีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนส่งเสริมให้สังคมมีความสุขมีความ ยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การ กำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑และกรอบ หลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของ การพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมการพัฒนาที่ยึดหลักสมดุลยั่งยืนโดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มี รายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงมีความมั่นคงและยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่ การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการ กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมเป็นศูนย์กลางด้าน การขนส่งระบบโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็น แหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติ ต่อหัว (GNP Per Capita) ณสิ้นแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๕ ดอลลาร์สหรัฐ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนขยายตัวของการลงทุน ภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

**๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้าง
สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ**

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรมมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม
- (๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาด้านบุคลากรวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านการบริหารจัดการรวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียนโดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยีเร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขึ้น

พื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิตเพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุดและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้นตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตบริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศพัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศพัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบรวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเช่นอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและอุตสาหกรรมระบบรางเป็นต้นเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรโดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากลสามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานจัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจรวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ห้างหุ้นส่วนและบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดพิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสมใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยงตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบกทางน้ำและทางอากาศเร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเลปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการ

ท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของ ไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติรวมทั้งส่งเสริม การพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวโดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความ เชื่อมโยงทั้งทางกายภาพวิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนส่งเสริมการสร้าง ความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคม ขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่ง การถ่ายทอดเทคโนโลยีเชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศและเป็นกลไกการขับเคลื่อน เศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุนเช่นโลจิสติกส์และพลังงานรวมทั้งปัจจัย สนับสนุนการลงทุนอื่นๆเช่นลดอุปสรรคการค้าเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศเป็นต้นส่งเสริมการนำ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิตการตลาดการบริหารจัดการการเงินและโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์และ สนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิง สร้างสรรค์การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงาน ทดแทนการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศบริษัทการค้า ระหว่างประเทศรวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กรและ กิจกรรมเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้านวัยเรียนวัยรุ่นให้มี ทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรมวัยแรงงานให้มีการ พัฒนายกระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศวัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่ เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์มีรายได้ในการดำรงชีวิตมีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกัน หรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคลครอบครัวและระบบบริการ สุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึงโดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษาโดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษา ใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัด การศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียนส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบตั้งแต่กระบวนการผลิตสรรหาและการคัดเลือกให้ได้ คนดีคนเก่งรวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงการเรีญรู้ตลอดชีวิตพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิต กำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาดการวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อ เพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพโดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาวโดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุขบูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรและส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็น ศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลาง บริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุข ภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัยและการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่องรวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่นตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพมุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐานปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริงเร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อยโดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตรลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐานและเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกโดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐานสวัสดิการสังคมและกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขบุคคลกำหนดเป็นนโยบายที่อยู่

อาศัยแห่งชาติและเมืองนำอยู่พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชนและ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันโดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากรโดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร
สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดันพรบ. ทรัพยากรน้ำพ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมรวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรมเช่นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภาษีมรดกและภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม โดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชนรวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำเช่นกฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมืองเตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปลอดภัยการระบบคมนาคมขนส่งระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานมีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมืองรวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้าการลงทุนและการบริการโดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทานและปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบรวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่งและโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุนการค้าชายแดนและการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียวใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดย คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมเพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาวอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมรวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้กระจายการถือครองที่ดินจัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบการจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้ากำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสมและกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของต่างชาติบริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืนบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบสร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำจัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่เช่นคณะกรรมการลุ่มน้ำและองค์กรผู้นำคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวการประมงและวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคตบังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆเช่นการปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อมการศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อมมาตรฐานและฉลากสินค้าเป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิตการลงทุนและการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียวส่งเสริมผู้ประกอบการที่สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยเพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศขยะน้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภคเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรกโดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤตสร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสมเน้นการแปรรูปเป็นพลังงานสร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืนโดยให้ความรู้แก่ประชาชนและการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียนหาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดนการเคลื่อนย้ายแรงงานการบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วนส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศพัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัยตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วมวางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่งพัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่องรวมทั้งการพัฒนากระบวนการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงเข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้เช่นข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการข้อมูลการประมูลโครงการผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรมเช่นคดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลคดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนาอปท. ให้เหมาะสมสามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือสามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามประเมินผลโครงการใหญ่ๆที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมากและเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาค ขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล นั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่นฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และ มาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงของ-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบรถราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และ ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไข ปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแล ครอบครัวยุติได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟู ดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน

พ.ศ. ๒๕๖๓ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ)

วิสัยทัศน์ :

“อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การค้าชายแดนได้ มาตรฐานสากล”

เป้าประสงค์รวม

- (๑) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพื่อเพิ่มมูลค่า
- (๒) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่า เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
- (๓) พัฒนาวិสาหกิจชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน
- (๔) ยกกระชับคุณภาพและความเป็นอยู่ของประชาชน
- (๕) เพิ่มทักษะและความรู้ให้ประชาชน
- (๖) ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์
- (๗) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาในกลุ่มจังหวัด

- (๑)เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
- (๒)มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี เป้าหมาย ๕ ปี รวมร้อยละ ๒๓
- (๓)ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมาย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
- (๔)ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการพัฒนามีทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖๐ ต่อปี
- (๕)ร้อยละของแรงงานที่เข้ารับการพัฒนามีทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖๐ ต่อปี
- (๖)ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมาย ร้อยละ ๑ ต่อปี
- (๗)ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟู ป้องกันและมีสภาพคงอยู่ อย่างยั่งยืนเป้าหมาย ร้อยละ ๐.๒๐ ต่อปี
- (๘)ร้อยละของจำนวนเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงลดลง เป้าหมาย ร้อยละ ๐ ต่อปี

แผนพัฒนาจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษพ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๓

วิสัยทัศน์ : “ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

คำนิยาม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
ดินแดนเกษตรปลอดภัย	การพัฒนาพื้นที่ที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตของชุมชนในจังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยวิสัยทัศน์มีการมุ่งเน้นการพัฒนาเมืองให้เป็นดินแดนที่มีการประกอบอาชีพภาคการเกษตรที่มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน เพื่อรองรับทั้งการบริโภคภายในจังหวัดและการส่งออก
การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร	พัฒนาการค้าทั้งการค้าในพื้นที่และการค้าชายแดนที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีมากมายในพื้นที่ ให้มีมาตรฐานสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น ตลอดจนการเดินทางมาลงทุนในจังหวัดและการลงทุนในเมืองใหม่ช่องทางเพื่อเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศในอาเซียน

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรของจังหวัด (การปศุสัตว์

การประมง, การเกษตร, อุตสาหกรรม, พืชเศรษฐกิจ และผลไม้) ให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน มุ่งสู่การเป็นตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถลดต้นทุนภาคการเกษตรให้กับเกษตรกร

๒. ส่งเสริมการค้าการลงทุนโดยการสร้างโอกาส และสนับสนุนให้มีการลงทุนทั้งในระดับพื้นที่และเชื่อมโยงการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ครบวงจรทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และการขยายโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลการท่องเที่ยวให้รองรับกับการพัฒนา

๓. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เสริมสร้างสังคมสุขภาวะ พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ปลูกฝังการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับ วัฒนธรรมนิยมวัฒนธรรมประเพณี

๔. เสริมสร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมและพลังงานทางเลือก

๕. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ความเป็นระเบียบ และความสงบเรียบร้อย ของ บ้านเมือง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๖. เสริมสร้างระบบบริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล บนพื้นฐานความพึงพอใจ สูงสุดของผู้รับบริการ

เป้าประสงค์รวมจังหวัด

๑.มูลค่าการค้า การลงทุน และรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เศรษฐกิจมีเสถียรภาพ มีการจ้างงานกระจายรายได้

๒.สินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน และมีมูลค่าเพิ่มจากการแปรรูป เกษตรกรมีรายได้มั่นคง และพึ่งพาตนเองได้

๓.คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การศึกษามีคุณภาพ ได้รับการสาธารณสุขที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

๔.สิ่งแวดล้อมเหมาะสมและความยั่งยืน ปลอดภัยจากมลพิษ

๕.สังคมสงบสุข ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๖.ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาจังหวัด ภายใต้การบริหารจัดการภาครัฐ และธรรมาภิบาล สามารถปรับตัวได้เท่าทันกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลก

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับสินค้าการเกษตร การค้าและการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานและแข่งขันได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และการทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ รักษาความสงบเรียบร้อย และสร้างสังคมที่มีความอยู่เย็นเป็นสุข

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ บริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๑.๔ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์

“เมืองน่าอยู่ ประดู่การค้าการท่องเที่ยว เป็นเลิศด้านการศึกษาและกีฬา นำสินค้าเกษตรปลอดภัยได้

มาตรฐานสากล”

พันธกิจ

๑. สร้างความมั่นคง มั่งคั่งความสงบเรียบร้อย บ้านเมืองมีความเป็นระเบียบร่มรื่นด้วยพื้นที่สีเขียว
๒. ส่งเสริมสวัสดิการสังคมท้องถิ่น
๓. การพัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ และระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
๕. ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมสุขภาพ สนับสนุนการศึกษาและกีฬาของจังหวัด
๗. ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย รวมทั้งสนับสนุนอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร
๘. บูรณาการการทำงานของหน่วยงานราชการ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดให้บรรลุผลสัมฤทธิ์

เป้าประสงค์รวม

๑. ชุมชนและสังคม มีความเป็นระเบียบ และมีความสงบเรียบร้อย ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วในการใช้เส้นทางคมนาคม และมีสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึง
๓. มูลค่าการค้าการลงทุน และรายได้จากการท่องเที่ยวมากขึ้น
๔. ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานเพื่อไม่ให้สูญหายไป
๕. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการกีฬาเพิ่มสูงขึ้น
๖. ผลผลิตด้านการเกษตรที่ได้มาตรฐานและปลอดภัยเพิ่มขึ้น

ผลผลิตที่ได้ ๓ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
๓. ด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย ๓ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. โครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน และ

แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. พัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการผังเมือง รวมทั้งพัฒนาเมืองไทยให้ได้มาตรฐาน อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของปริมาณแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น
๒. ร้อยละของถนนที่เพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละของถนนที่ได้รับการปรับปรุง
๔. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาเมือง โดยการวางผังเมืองที่มีมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

๑. สังคมเกิดความสมานฉันท์ ประชาชนอยู่ดีมีสุข
๒. ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตประจำวันและทรัพย์สิน
๓. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการจากหน่วยงานภาครัฐ
๔. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๕. ประชาชนมีสุขภาพ และคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๖. มีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน
๗. ประชาชนผู้ได้รับภัยพิบัติ และผู้อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๘. ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมสำนึกในอุดมการณ์รักชาติและหน้าที่ของพลเมืองไทย เพื่อความสมานฉันท์ของชนชาติ
๒. การเสริมสร้างความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ และการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการประชาชน
๔. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรในวัยเรียนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๕. การรักษาสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมประชาชนให้มีสุขภาพอนามัยที่ดี พึ่งพาตนเองได้
๗. สร้างค่านิยม จิตสำนึก และพัฒนาศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ของเด็กและเยาวชนและประชาชน
๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งแก่สถาบันครอบครัวให้มีภูมิคุ้มกันจากอบายมุข สิ่งเสพติด และปัญหาทางสังคมอื่นๆ
๙. สนับสนุนส่งเสริมสวัสดิการให้แก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาส

- ๑๐.การบูรณาการการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา สาธารณสุข และแรงงานองค์กรรวม
- ๑๑.การส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน
- ๑๒.ส่งเสริมเยาวชนและประชาชนให้เป็นเลิศด้านการกีฬาสู่การอาชีพ

ตัวชี้วัด

- ๑.จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการรักชาติ
- ๒.ร้อยละของหมู่บ้านที่ได้รับผลกระทบภัยพิบัติ ได้รับการช่วยเหลือรวดเร็วทันตามความต้องการ
- ๓.ร้อยละของอุบัติเหตุลดลง
- ๔.ร้อยละของการบริการสามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการ
- ๕.ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- ๖.ร้อยละของงานบริการสามารถได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
- ๗.ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านระดับของขีดสมรรถนะที่ส่วนราชการกำหนด
- ๘.ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาบุคลากร
- ๙.ร้อยละของความครอบคลุม ถูกต้อง และทันสมัยของฐานข้อมูลที่สนับสนุนยุทธศาสตร์
- ๑๐.ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักความสำเร็จของโครงการตามนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดี
- ๑๑.ร้อยละของการศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาต่อ ม.ปลาย,สายอาชีพ
- ๑๒.ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงกว่าค่ามาตรฐาน
- ๑๓.ร้อยละของสถานศึกษาที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน (สมศ.)
- ๑๔.ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการจัดการที่เข้มแข็ง
- ๑๕.จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น
- ๑๖.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
- ๑๗.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม
- ๑๘.อัตราป่วยโรคไข้เลือดออก (เป้าหมายไม่เกิน ๘๔ ต่อแสนประชากร)
- ๑๙.ร้อยละของอัตราการป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก
- ๒๐.จำนวนเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนที่เข้ารับการอบรมศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม
- ๒๑. จำนวนเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา
- ๒๒.ร้อยละของครอบครัวที่มีความเข้มแข็งของชุมชน
- ๒๓.ร้อยละของผู้ด้อยโอกาสได้สวัสดิการสังคม
- ๒๔.จำนวนแผนงาน/โครงการที่มีการบูรณาการการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา สาธารณสุข และแรงงาน
- ๒๕.จำนวนแผนงาน/โครงการจัดการความรู้ในหน่วยงานการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา สาธารณสุข และแรงงาน
- ๒๖.จำนวนแผนงาน/โครงการที่ส่งเสริมแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหน่วยงาน
- ๒๗.ร้อยละของจำนวนหมู่บ้านตามแนวชายแดน ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุความไม่สงบได้รับความช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วทันตามความต้องการ
- ๒๘.พัฒนานักกีฬาให้เป็นนักกีฬาทีมชาติ มีนักกีฬาไปสู่ความเป็นนักกีฬาอาชีพ
- ๒๙.มีลำดับของการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติและกีฬาแห่งชาติ

**ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้
เป้าประสงค์**

๑. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น
๒. ศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓. ส่งเสริมการเพิ่มและขยายโอกาสการมีงานทำทั้งในและนอกระบบ
๔. พัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. จำนวนหมู่บ้านที่มีรายได้เพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุนการปรับแผนชุมชนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม
๔. จำนวนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ
๕. จำนวนแหล่งการเรียนรู้เพิ่มขึ้น
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน
๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าขายผลิตภัณฑ์ OTOP
๘. ร้อยละของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
๙. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว
๑๐. มีศูนย์ข้อมูลการค้าลงทุนและการท่องเที่ยว

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เชื่อมโยง จำนวน ๒ ยุทธศาสตร์ ดังนี้
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถด้านการแข่งขัน
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เชื่อมโยง จำนวน ๒ ยุทธศาสตร์ ดังนี้
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด เชื่อมโยงจำนวน ๑ ยุทธศาสตร์ ดังนี้
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สนับสนุนการส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล
- ยุทธศาสตร์จังหวัด เชื่อมโยงจำนวน ๒ ยุทธศาสตร์ ดังนี้
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้
 - ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนา

“โนนคูณนำอยู่ ดูแลสิ่งแวดล้อม พร้อมเกษตรอินทรีย์
ประชาชนมีส่วนร่วม”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตรที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเข้มแข็งของชุมชน
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการที่ดี
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมาย

เพื่อก่อสร้างและซ่อมแซม บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีความสะดวกและได้มาตรฐาน ในการสนับสนุนการพัฒนายุทธศาสตร์ด้านอื่นๆ ให้ประสบความสำเร็จตามโครงการที่ได้ตั้งไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคมนาคมการขนส่งโลจิสติกส์(Logistics) ด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของชุมชน ด้านความเป็นระเบียบความสงบเรียบร้อยของประชาชนในพื้นที่ที่เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพให้มีศักยภาพในการแข่งขันสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑.๑ ร้อยละจำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการก่อสร้างและบำรุง ซ่อมแซมให้ได้มาตรฐาน	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๑.๒ ร้อยละจำนวนปริมาณการขยายเขตบริการไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะได้ครอบคลุมและทั่วถึง	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
๑.๓ ร้อยละจำนวนปริมาณการขยายเขตประปาให้ครบทุกครัวเรือน	๘๕	๙๐	๙๕	๙๘	๙๙
๑.๔ ร้อยละจำนวนลดลงของการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางถนน ผู้บาดเจ็บ และผู้เสียชีวิต	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐

กลยุทธ์

- ๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง และบำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า และท่อ/รางระบายน้ำให้ได้มาตรฐาน ครอบคลุมและทั่วถึง
- ๑.๒ ขยายเขตบริการไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมและทั่วถึง
- ๑.๓ พัฒนาและปรับปรุง ระบบประปาให้ได้มาตรฐานและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ๑.๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบการจราจรให้มีประสิทธิภาพมีความปลอดภัย
- ๑.๕ พัฒนาการวางผังเมืองให้เป็นระบบเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน

๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตรที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนในท้องถิ่นให้มีรายได้และอาชีพเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะผลิตผลทางการเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ให้มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าของสินค้าที่ผลิตได้และสามารถขยายตลาดไปสู่การค้าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปสินค้าเกษตร ตามวิสัยทัศน์ จังหวัดศรีสะเกษ “ประตูการค้าและการท่องเที่ยว สู่อารยธรรมขอมโบราณ ดินแดนเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน”

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๒.๑ จำนวนผลิตผลทางการเกษตรอินทรีย์และผลิตผลเกษตรเดิมมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น	๙๕	๙๕	๙๕	๙๕	๙๘
๒.๒ จำนวนร้อยละของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพมีรายได้และอาชีพเพิ่มมากขึ้น	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
๒.๓ จำนวนผู้มีฝีมือและทักษะเฉพาะทางเพิ่มขึ้นและสร้างรายได้เพิ่มมากขึ้น	๗๐	๗๐	๗๐	๗๐	๗๕
๒.๔ จำนวนกลุ่มเสี่ยงผู้ป่วยและอัตราการตายด้วยสารพิษตกค้างลดลง	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
๒.๕ ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์	๗๐	๗๐	๗๐	๗๐	๗๐
๒.๖ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการผลิตและแปรรูปสินค้าการเกษตรตามระบบความปลอดภัยอาหาร (Food Safety)	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐

กลยุทธ์

- ๒.๑ ส่งเสริมการผลิตพืชผลการเกษตรและเกษตรอินทรีย์ให้มีคุณภาพ สามารถแข่งขันกับกลุ่มประเทศอาเซียนได้ ตามแนวทางเกษตรอินทรีย์วิถีศรีสะเกษ
 - ๒.๒ ส่งเสริมผลผลิตด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีมาตรฐานตามระบบความปลอดภัยอาหาร (Food Safety) สามารถเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรได้อย่างมีคุณภาพ
 - ๒.๓ ส่งเสริมการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับประชาชนและตลาดชุมชนให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืนและเป็นระบบ
 - ๒.๔ พัฒนาคุณภาพและบริการ มีการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- ๓) ยุทธศาสตร์ ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเข้มแข็งของชุมชน

เป้าหมาย

เพื่อเสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสวัสดิการทางสังคม ด้านกีฬาและนันทนาการให้มีคุณภาพ มีฝีมือและทักษะตรงตามความต้องการตลาดแรงงานและพึ่งพาตนเองได้ ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เกิดความสมานฉันท์ในชุมชนและสังคม ตามวิสัยทัศน์อำเภออย่างชุมชนน้อย “ประชาชนมีรายได้ดี มีมาตรฐานคุณภาพชีวิต ผลผลิตการเกษตรอินทรีย์ส่งออกม ดำรงชีวิตตามวิถีความพอเพียง”

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๓.๑ จำนวนร้อยละของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานภาครัฐครบ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๓.๒ จำนวนร้อยละประชาชนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการกีฬาเพิ่มสูงขึ้น	๗๐	๗๐	๗๐	๗๐	๗๐
๓.๓ จำนวนร้อยละประชาชนผู้มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดีเพิ่มขึ้น	๗๕	๗๕	๗๕	๗๕	๗๕
๓.๔ จำนวนร้อยละของชุมชนที่อาศัยในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ผู้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น	๗๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
๓.๕ ความสำเร็จในการป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับที่ดีขึ้น	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
๓.๖ อัตราการใกล้เกลี่ยกรณีข้อพิพาท/ขัดแย้งในชุมชนมีผลที่น่าพอใจทั้งสองฝ่าย	๗๐	๗๕	๗๕	๘๐	๘๕
๓.๗ จำนวนเด็กและเยาวชน ประชาชนในท้องถิ่นได้เรียนรู้ อนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐

วัฒนธรรมจารีตประเพณี สืบสานให้คงอยู่และถ่ายทอดองค์ความรู้ต่อไปเพิ่มขึ้น					
๓.๘ มีการประยุกต์ใช้ Socialnetwork ในการเปิดตลาดการค้าใหม่ ๆ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น วิถีชีวิตดั้งเดิมอย่างมีความรู้และเท่าทันเพิ่มมากขึ้น	๙๐	๙๒	๙๔	๙๖	๙๘

กลยุทธ์

- ๓.๑ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนและการป้องกันโรคติดต่อต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ
- ๓.๒ ส่งเสริมและพัฒนาการจัดสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและทั่วถึง
- ๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนทางการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพและตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ๓.๔ พัฒนาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย สามารถดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้อย่างรวดเร็วทันตามความต้องการและอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓.๕ ส่งเสริมและพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ มีการติดตามดูแลและช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดอย่างเป็นระบบ
- ๓.๖ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของคน กลุ่ม องค์กรในชุมชนให้มีความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น การเมืองและการปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตย
- ๓.๗ ส่งเสริมกิจกรรมการกีฬาและนันทนาการ ให้มีทักษะแข่งขันได้
- ๓.๘ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและทำนุบำรุงศาสนา

๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการที่ดี

เป้าหมาย

เพื่อส่งเสริมภาคประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการบริหารงานและการพัฒนาท้องถิ่น ตรวจสอบการทำงานของภาครัฐให้บรรลุแนวทางการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาของจังหวัดตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล บุคลากรภาครัฐสามารถเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ได้อย่างมั่นใจและมีคุณภาพ

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๔.๑ จำนวนร้อยละของบุคลากรและอุปกรณ์ที่ทันสมัย มีศักยภาพในการบริการประชาชนเพิ่มขึ้น	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๙๕
๔.๒ จำนวนร้อยละผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมืองและสังคมเพิ่มขึ้น	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๙๐

๔.๓ จำนวนร้อยละบุคลากรภาครัฐและภาคประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) เพิ่มขึ้น	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕
๔.๔ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการเพิ่มมากขึ้น	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐

กลยุทธ์

- ๔.๑ พัฒนาการบริหารจัดการและการให้บริการประชาชนอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล
- ๔.๒ พัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถ ความรู้ และทักษะของบุคลากรให้มีความชำนาญและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและมีคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีที่ควรปฏิบัติ
- ๔.๓ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารระบบด้านข้อมูลให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันกับกลุ่มประเทศอาเซียนได้
- ๔.๔ ส่งเสริมบุคลากรภาครัฐและภาคประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ได้อย่างมั่นใจและมีคุณภาพ
- ๔.๕ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของคน กลุ่ม องค์กรในชีวิตให้ความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น การเมืองและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

เพื่อพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศน์ให้สมดุล ระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและสิ่งปฏิกูลให้เป็นระบบ สามารถเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับชุมชน จำนวนแหล่งน้ำและดินเสื่อมสภาพได้รับการพัฒนาปรับปรุง พื้นที่ป่าไม้และพื้นที่สาธารณะได้รับความคุ้มครองดูแล ประชาชนหันมาดูแลและเอาใจใส่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ตามวิถีศรีสะเกษและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน ลดการใช้สารเคมี ซึ่งเป็นตามแนวทางยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑.จำนวนของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุด	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
๒.จำนวนปริมาณขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลลดน้อยลง	๖๐	๖๐	๖๐	๖๕	๗๐
๓.จำนวนที่สาธารณะประโยชน์ที่ได้รับการอนุรักษ์เพิ่มขึ้น	๙๐	๙๒	๙๔	๙๖	๙๘
๔.จำนวนการใช้เกษตรอินทรีย์และพลังงานทดแทนเพิ่มมากขึ้น	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๗๘

กลยุทธ์

- ๕.๑ สร้างจิตสำนึกและตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕.๒ คุ้มครอง ดูแล จัดการ รักษาและฟื้นฟูแหล่งน้ำ ดินและทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
- ๕.๓ พัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
- ๕.๔ อนุรักษ์ป่าไม้และพื้นที่สาธารณะประโยชน์ที่มีและขยายพื้นที่ป่าสีเขียวเพิ่มขึ้น
- ๕.๕ พัฒนาและบริหารบูรณาการทรัพยากรน้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุด

จุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ มีจุดเด่นคือ มีทรัพยากรธรรมชาติได้แก่แหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์มีความหลากหลายทางชีวภาพ เหมาะแก่การปลูกพืชทุกชนิดเป็นพื้นที่แหล่งน้ำ ห้วย หนอง ผาย กักเก็บน้ำที่อุดมสมบูรณ์ มีความเพียงพอต่อความต้องการบริโภค อุปโภคของประชาชน มีทรัพยากรสัตว์น้ำที่หลากหลายชนิด ประชาชนสามารถจับบริโภคและจำหน่ายมีรายได้ พืชเศรษฐกิจของตำบลโนนคูณ ได้แก่ หอมแดง พริก กระเทียม ข้าวหอมมะลิและพืชผักสวนครัว เป็นรายได้หลักของประชาชน มีแหล่งรับซื้อและแปรรูปในพื้นที่ นอกจากนี้ภายในพื้นที่ตำบลยังมีคลองส่งน้ำ พื้นที่ตั้งอยู่หมู่ ๑ หมู่ ๖ หมู่ ๑๔ ทำให้เอื้อประโยชน์กับประชาชน ในการทำการเกษตรและองค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการในการพัฒนาด้านการเกษตรให้กับประชาชนโดยน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนำมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับพื้นที่ ด้านกายภาพมีการคมนาคมที่สะดวกเป็นพื้นที่ที่สามารถเชื่อมต่อไปยังตำบลอื่นได้เป็นอย่างดี สามารถลำเลียงพืชผลทางการเกษตรได้อย่างสะดวก รวดเร็วและไม่ทำให้ผลผลิตบอบช้ำ ทำให้ผลผลิตมีราคา สามารถจำหน่ายได้ในราคาที่ต้องการได้ ทำให้เกิดโอกาสในการส่งเสริมการค้าชุมชนและพัฒนาสินค้าสู่ตลาดการค้าไปยังจังหวัดต่าง ๆ และมีแนวโน้มการพัฒนาส่งเสริมการค้าสู่ประตูประชาคมอาเซียนได้ ด้านการศาสนาและวัฒนธรรมองค์การบริหารส่วนตำบล มีวัดในทุกหมู่บ้านเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ประเพณีวิถีชีวิตดั้งเดิมที่ได้รับการอนุรักษ์ ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านต่าง ๆ ได้รับการส่งเสริมในการถ่ายทอดต่อลูกหลานในชุมชนรุ่นต่อรุ่น องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมในด้านประเพณีต่าง ๆ ที่โดดเด่นและมีชื่อเสียงในการบูรณาการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม ได้แก่ ประเพณีบุญบั้งไฟโบราณ มีขบวนแห่รถบั้งไฟหลายโบราณที่ปราชญ์ชาวบ้านอนุรักษ์ ายการตัดกระดาษที่นำมาตกแต่งลอยตลายนบั้งไฟ ขบวนพ็อนรำ ขบวนการเล่นต่าง ๆ ซึ่งแต่ละปีได้มีการจัดงาน ๒ ครั้ง และมีประชาชนทุกสารทิศเข้าร่วมชมอย่างมากมาย ประเพณีลอยกระทงซึ่งมีการประกวดกระทงที่ทำจากวัสดุธรรมชาติ ซึ่งชาวบ้านแต่ละหมู่บ้านได้ร่วมแรงร่วมใจกันจัดทำขึ้นเองอย่างสวยงามเพื่อส่งเข้าประกวด เกิดความรักความสามัคคีในชุมชนเกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการประดิษฐ์ประดอยศิลปะไบตองจากรุ่นสู่รุ่นลูกหลานในการสืบสานต่อยอดต่อไปตามเจตนารมณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับด้านการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณนั้น มีโรงเรียนที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบทั้งโรงเรียนระดับขยายโอกาส ตั้งแต่ ป.๑ – ม.๓ จำนวน ๑ โรงเรียน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดูแลอุดหนุนงบประมาณใน

ส่วนที่สามารถเพิ่มเติมได้ตาม พรบ.กระจายอำนาจ สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนมาโดยตลอดและบูรณาการร่วมด้านทางวิชาการในการนำมาพัฒนาตำบล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๓ แห่ง ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณได้ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกในการส่งเสริมพัฒนาการทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคม ให้กับเด็กเล็ก พัฒนาครูผู้ดูแลเด็ก และผู้ช่วยครู ทางด้านวิชาการในการนำมาใช้ในการปรับใช้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การพัฒนาอาคารเรียนและภูมิทัศน์ให้เหมาะแก่การเรียนการสอน มีการเรียนเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ให้กับเด็กเล็กทั้งภายในและภายนอกศูนย์ฯ สนามเด็กเล่นมีเครื่องเล่นที่พัฒนาการเหมาะสมวัยและปลอดภัยแก่เด็กเล็ก มีการตรวจสุขภาพประจำปีโดยการบูรณาการร่วมระหว่างศูนย์ฯและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลโดยมีงบประมาณทั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลและงบ สป.สช. ในการส่งเสริมกิจกรรมด้านสุขภาพเด็กเล็ก

ฉะนั้น ด้วยสภาพพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณที่มีความอุดมสมบูรณ์ นอกจากเหมาะแก่การทำเกษตร ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนแล้ว ทุกหมู่บ้านยังมีวัดสำหรับเป็นที่ทำกิจกรรมทางศาสนา และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน และมีโรงเรียนครบทุกหมู่บ้านทั้งระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและประถมศึกษา มัธยมศึกษา

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์ที่กรอบจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT analysis/Demand Analysis) Global Demand และ Trend

ปัจจัยและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

จุดแข็ง(Strengths)	จุดอ่อน(Weaknesses)	โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค (Threat)
๑.ผลผลิตทางการเกษตรหอมแดง ข้าวหอมมะลิ พริก กระเทียม ๒.มีสภาพพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูก ๓.ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลาย ๔.มีประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย ๕มีการประสานงานระหว่างองค์กรต่างๆ ๖.มีกลุ่มอาชีพที่เข้มแข็ง ๗.มีแรงงานที่มีฝีมือสามารถสร้างรายได้เข้า	๑.มีการใช้สารเคมีด้านการเกษตรมาก เกิดมลพิษทำให้ผลผลิตต่ำ ไม่มีคุณภาพ ๒.ขาดทักษะและการจัดการที่ดีในด้านการตลาด ๓.ประชาชนในวัยแรงงานขาดโอกาสในการทำงาน ว่างงาน ๔.ขาดโอกาสในการศึกษาต่อ ๕.ความยากจน ขาดการพัฒนา ๖.ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย ๗.การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา	๑.เกษตรกรรมมีการผลิตผลผลิตทางการเกษตรตลอดปี ๒.มีเส้นทางการคมนาคมสะดวก ๓.นโยบายส่งเสริมหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ๔.นโยบายกองทุนหมู่บ้าน ๕.นโยบายพักชำระหนี้ให้เกษตรกร ๖.นโยบายเกษตรอินทรีย์ ๗.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ๘.ภารกิจถ่ายโอนกระจายอำนาจในด้านต่างๆ ทำให้	๑.มีต้นทุนในการผลิตเพิ่มมากขึ้น ๒.มีคู่แข่งในด้านการผลิตสินค้าทางการเกษตรมากขึ้น(หอมแดง พริก กระเทียม) ๓.ราคาพืชผลการเกษตรตกต่ำ ไม่มีระบบประกันระบบกลไกการตลาด ๔.ค่านิยมด้านวัตถุนิยมตามกระแสโลกาภิวัตน์ ๕.วิถีชีวิตฟุ่มเฟือย,การรับวัฒนธรรมต่างชาติ

ตำบล ๘.การบริหารจัดการยึด หลัก ธรรมภิบาล	ท้องถิ่นมีน้อย ๘.ประชาชนยังไม่ตระหนักถึง สิทธิทางการเมือง ๙.ขาดเทคโนโลยีที่ทันสมัย ๑๐.งบประมาณมีไม่เพียงพอ ต่อการพัฒนาท้องถิ่น ๑๑.บุคลากรไม่เพียงพอต่อ การปฏิบัติหน้าที่ต่อภารกิจที่ ได้รับการถ่ายโอนเพิ่มขึ้น	ท้องถิ่นมีการพัฒนา และ เข้าถึงการบริการสาธารณะได้ อย่างเสมอภาค ๙.การดำเนินชีวิตตาม ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง ๑๐.การส่งเสริมการเกษตร อินทรีย์ชีวภาพ ๑๑.การจัดสรรงบประมาณ จากส่วนกลางเพิ่มมากขึ้นทำ ให้ท้องถิ่นมีการพัฒนาได้อย่าง มีประสิทธิภาพ บรรลุ เป้าหมาย ๑๒.ส่งเสริมและเพิ่มพื้นที่ปลูก ป่ายางพาราหรือเกษตร ทางเลือก ๑๓.การพัฒนาทางด้านการ ท่องเที่ยว	๖.ยาเสพติด,การพนัน ๗.การทุจริต คอร์รัปชัน
--	--	--	--

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

*การวิเคราะห์และการประเมินสถานการณ์ในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ข้อบ่งชี้ปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มการพัฒนาในอนาคต
๑.ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน ๑.๑การคมนาคม	๑.ถนนชำรุดทรุดโทรม ๒.ถนนมีมาตรฐานน้อย และมีไม่เพียงพอ ถนน เชื่อมระหว่างหมู่บ้านยังไม่ สะดวก ๓.ถนนดินล้าเลียงพืชผล ทางการเกษตรมีไม่ เพียงพอครอบคลุม ๑.ประชาชนมีการขยาย ครัวเรือนเพิ่มขึ้น ขาด ไฟฟ้าใช้ ๒.ไฟฟ้าเพื่อการเกษตรมี บริการไม่ทั่วถึง ๑.ระบบประปาไม่ได้	๑.ถนนในพื้นที่ ม.๑ - ๑๔ ๑.พื้นที่ ม.๑ - ๑๔ ระยะทาง ๑.พื้นที่การเกษตร ม.๑ - ๑๔ ระยะทางประมาณ ๓๐ กม. ๑.ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ทุก ครัวเรือน ๑.พื้นที่การเกษตร ปลูก หอมแดง กระเทียม พริก	๑.ก่อสร้างถนนให้ครอบคลุม ๒.มีการดูแลและรักษาปรับปรุง ถนนอย่างสม่ำเสมอ ๑.มีไฟฟ้าครบทุกครัวเรือน ๑.ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร
๑.๒ การบริการไฟฟ้า			

ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มการพัฒนาในอนาคต
๑.๓ น้ำประปา	มาตรฐานน้ำไม่สะอาด ๒.น้ำประปามีบริการไม่ทั่วถึง	๑.ทุกครัวเรือน ๑.ครัวเรือนที่ไม่มีน้ำประปา	๑.ขยายเขตบริการระบบจำหน่ายประปา
๑.๔ การสื่อสาร	๑.ตู้โทรศัพท์สาธารณะมีไม่พอเพียงต่อการใช้บริการของประชาชน	๑.ประชาชน ม. ๑ - ๑๔	๒.ก่อสร้างประปาบบบนดินและผิวดิน
๑.๕ สถานประกอบการแลกเปลี่ยนจำหน่ายสินค้า(ตลาดกลาง)	๑.ไม่มีแหล่งตลาดจำหน่ายแลกเปลี่ยนสินค้าการเกษตร	๑.เกษตรกร ม. ๑ - ๑๔	๑.การควบคุมกลไกตลาด ๒.การควบคุมคุณภาพผลิต
๑.๖ สิทธิในที่ทำกิน	๑.การขาดเอกสารสิทธิ์ในที่ทำกิน ๑.การใช้สารเคมีมากเกินไปจนความจำเป็น	๑.ประชาชน ที่ขาดเอกสารสิทธิ์ ม. ๑ - ๑๔ ๑.เกษตรกร ม. ๑ - ๑๔	

<p>๒.ด้านเศรษฐกิจ</p> <p>๒.๑ การทำการเกษตร</p>	<p>๑.การใช้สารเคมีมากเกินไปจนความจำเป็น</p> <p>๒.ต้นทุนการผลิตสูง ราคาสินค้าการเกษตรตกต่ำ ถูกกดราคา</p> <p>๓.การให้บริการไฟฟ้าเพื่อการเกษตรที่ไม่เพียงพอ</p> <p>๔.ขาดการส่งเสริมด้านวิชาการอย่างจริงจังจากภาครัฐ</p>	<p>๑.เกษตร ม.๑ - ๑๔</p> <p>๑.เกษตร ม. ๑ - ๑๔</p> <p>๑.พื้นที่การเกษตร ปลูกหอมแดง กระเทียม พริก</p> <p>๑.เกษตร ม. ๑ - ๑๔</p>	<p>๑.รณรงค์ลดการใช้สารเคมี</p> <p>๒.ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์</p> <p>๓.ส่งเสริมการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๑.ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพ</p> <p>๒.ส่งเสริมการปลูกพืชหมุนเวียน</p> <p>๓.ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประกันราคาพืชผลทางการเกษตร</p> <p>๔.จัดหาตลาดที่เป็นธรรมชาติในการจำหน่ายแลกเปลี่ยนสินค้าทางการเกษตร</p> <p>๑.ขยายเขตบริการไฟฟ้าการเกษตรให้ครอบคลุมทั่วถึง</p> <p>๑.ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาส่งเสริมให้ความรู้ด้านวิชาการการเกษตร</p> <p>๒.ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีวิชาการทางการเกษตร ตำบลให้มีประสิทธิภาพสามารถใช้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง</p>
<p>๒.๒ แหล่งสินเชื่อเพื่อการเกษตร</p>	<p>๑.ขาดแหล่งสินเชื่อ ดอกเบี้ยต่ำและเป็นรูปธรรม</p>	<p>๑.เกษตรกรที่น่าสนใจ</p>	<p>๑.จัดหาและประสานแหล่งสินเชื่อ ดอกเบี้ยต่ำและเป็นธรรม</p>
<p>๒.๓ การรวมกลุ่มอาชีพ</p>	<p>๒.ขาดเงินทุนหมุนเวียน</p> <p>๑.ประชาชนยังขาดความรู้ ทักษะ การบริหารจัดการการทำงานเป็นกลุ่ม</p> <p>๒.ขาดอุปกรณ์ เครื่องมือ และงบประมาณ</p> <p>๓.ขาดตลาดรับรองสินค้า จากกลุ่มอาชีพ สินค้าไม่มีคุณภาพ</p>	<p>๑.กลุ่มเกษตรกรกลุ่มอาชีพ</p> <p>๑.กลุ่มอาชีพทุกกลุ่ม</p> <p>๑.กลุ่มอาชีพทุกกลุ่ม</p> <p>๑.กลุ่มอาชีพทุกกลุ่ม</p>	<p>๒.จัดสรรงบประมาณให้เงินกู้ยืมแก่กลุ่มเกษตรกรเพื่อเป็นหมุนเวียน</p> <p>๑.ส่งเสริม อบรม ให้ความรู้ในด้านอาชีพการบริหารจัดการ เพิ่มทักษะให้มีความชำนาญ</p> <p>๒.ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้ด้านวิชาการ และทักษะต่างๆ</p> <p>๑.สนับสนุน เครื่องมือ อุปกรณ์ ให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ</p> <p>๒.จัดสรรงบประมาณให้กลุ่มอาชีพสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง</p> <p>๑.จัดหาตลาดเพื่อจำหน่ายสินค้าให้แก่กลุ่มอาชีพ</p> <p>๒.ส่งเสริมการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้</p>

ข้อช่วยปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มการพัฒนาในอนาคต
๒.๔ การประกอบอาชีพ และการมีงานทำของวัยทำงาน	๑.ขาดโอกาสในการทำงาน ๒.ขาดความรู้ ทักษะ เฉพาะด้านในการทำงาน ๓.คุณวุฒิไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	๑.ประชาชนวัยทำงาน และผู้ที่สนใจ ๑.ประชาชนวัยทำงาน และผู้ที่สนใจ ๑.ประชาชนวัยทำงาน และผู้ที่สนใจ	๑.ส่งเสริมในการหางานทำ ๒.ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดหางาน ๑.ฝึกอบรม เพิ่มทักษะ ความชำนาญ ในแต่ละด้านตามความถนัด ๑.ส่งเสริมและแนะนำการศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพให้ตรงกับ ตลาดแรงงาน
๒.๕ระบบชลประทาน เพื่อการเกษตร	๑.ขาดแคลนน้ำไม่มีระบบ ชลประทานที่ดี	๑.พื้นที่การเกษตร ม.๑ - ๑๔	๑.การสร้างระบบชลประทานส่งน้ำ ให้กับเกษตรกร ๒.ขุดลอกคลอง หนองน้ำที่ตื้นเขิน และขุดสระเพื่อกักเก็บน้ำใช้ใน หน้าแล้ง
๓.ด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ๓.๑ ด้านสังคม ๓.๑.๑ ยาเสพติด	๑.ขาดการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์การจัด กิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	๑.ประชาชนในพื้นที่ ม. ๑ - ๑๔	๑.ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามยาเสพติด ๒.จัดอบรมให้ความรู้ด้านยาเสพติด ๓.ส่งเสริมกิจกรรมในการต้านยาเสพติด เช่น จัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด อบรม การเข้าค่าย ฯลฯ
๓.๑.๒ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม	๑.ขาดการดูแลเอาใจใส่ และการจัดสวัสดิการให้ความช่วยเหลือ	๑.ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ทุกคน	๑.จัดกิจกรรมต่างๆเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ๒.สนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอจัดสวัสดิการให้ทุกคน ๓.จัดระบบสวัสดิการผู้ด้อยโอกาสให้มีประสิทธิภาพอย่างมีระบบ
๓.๑.๓ โรคเอดส์	๑.ขาดความรู้ความเข้าใจ ในการป้องกันโรคเอดส์ อย่างถูกวิธี ๒. มีค่านิยมที่ผิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	๑. ประชาชนในพื้นที่ ม. ๑ - ๑๔ ๑. ประชาชนในพื้นที่ ม. ๑ - ๑๔	๑. จัดอบรม กิจกรรมให้ความรู้ในการป้องกันโรคเอดส์อย่างถูกวิธี ๑.ปลูกจิตสำนึก ให้รักครอบครัว รัก คู่ครอง สร้างคุณธรรมให้ตัวเอง และ ปลูกฝังค่านิยมเกี่ยวกับการมี เพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับ วัย ๒.ส่งเสริมอบรมให้ความรู้ในการ ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า เหมาะสมใน สังคม

ข้อข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มการพัฒนาในอนาคต
<p>๓.๑.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p>	<p>๓.ผู้ติดเชื้อเอชไอวีมีจำนวนเพิ่มขึ้นและขาดโอกาสทางสังคม</p> <p>๑. เจ้าหน้าที่ภาครัฐไม่เพียงพอในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชน</p> <p>๒. ขาดระบบป้องกันภัยที่มีประสิทธิภาพและขาดงบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินงานด้านบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>๓. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในด้านความรู้ความเข้าใจในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p>	<p>๑.กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี</p> <p>๒.จำนวนเจ้าหน้าที่ภาครัฐและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน</p> <p>๒. พื้นที่ในเขต อบต.</p> <p>๑.ประชาชนในพื้นที่ ม. ๑ - ๑๔</p>	<p>๑.ให้โอกาสในการประกอบอาชีพ โดยการจัดสรรงบประมาณให้</p> <p>๒.จัดสวัสดิการให้เพียงพอและทั่วถึง</p> <p>๑.ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอและดูแลให้ทั่วถึง</p> <p>๒.จัดอบรม อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.)สนับสนุนดูแลความปลอดภัยให้กับประชาชนให้เพียงพอต่อจำนวนประชากรในพื้นที่</p> <p>๑. พัฒนาป้องกันภัยให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย</p> <p>๒.สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้เพียงพอ</p> <p>๓. จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ให้เพียงพอและทันสมัย</p> <p>๑.ส่งเสริม อบรมให้ความรู้ให้เรื่องความปลอดภัยและการป้องกันภัย</p>
<p>๓.๑.๕ การบุกรุกที่สาธารณะ</p>	<p>๑.ประชาชนบุกรุกที่ดินสาธารณะเพื่อใช้เป็นที่พักิน</p> <p>๒.ขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ที่สาธารณะ</p>	<p>๑.กลุ่มประชาชนที่บุกรุกที่ดินสาธารณะ</p> <p>๑.กลุ่มประชาชนที่บุกรุกที่ดินสาธารณะ</p>	<p>๑.ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสรรที่ว่างเปล่าที่สาธารณะ ให้กับประชาชนตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่</p> <p>๑.รณรงค์ประชาสัมพันธ์ปลูกจิตสำนึก</p>
<p>๓.๑.๖ การมีส่วนร่วมภาคประชาชน</p>	<p>๑. ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตย</p>	<p>๑.ประโยชน์ในพื้นที่ ม. ๑ - ๑๔</p>	<p>๑.ส่งเสริม อบรมให้ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง ต่อการพัฒนาแก้ไขปัญหาของชุมชน</p> <p>๒.ส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ อบต. หน่วยงานราชการจัดขึ้น</p> <p>๓.ปลูกจิตสำนึกให้ตระหนักการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อส่วนรวมและสังคม</p>

ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มการพัฒนาในอนาคต
<p>๓.๒ การศึกษา</p>	<p>๑.ขาดโอกาสและงบประมาณในการศึกษาต่อ</p> <p>๒. คุณภาพทางการศึกษา ยังไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควรเมื่อเทียบโรงเรียนในจังหวัด</p> <p>๓. ขาดการส่งเสริมและพัฒนาทักษะของบุคลากรทางการศึกษา</p> <p>๔. งบประมาณที่ไม่เพียงพอ</p>	<p>๑.นักเรียน นักศึกษา</p> <p>๒. ประชาชนทั่วไป</p> <p>๓.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียนในเขตพื้นที่</p> <p>๑. เจ้าหน้าที่และบุคลากรทางการศึกษา</p>	<p>๑. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือ จัดหาแหล่งทุนเพื่อการศึกษา</p> <p>๒. จัดสรรงบประมาณ สนับสนุนทุนการศึกษา</p> <p>๓. ส่งเสริม แนะนำในการศึกษาต่อ โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๑. ส่งเสริมการสนับสนุนการศึกษาต่อทั้งในระบบและนอกระบบและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>๒. ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ให้มีคุณภาพ</p> <p>๑. ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพ ทั้งในด้านบุคลากร งบประมาณ สื่อการเรียนการสอน ฯ</p> <p>๒. ส่งเสริมสนับสนุน งบประมาณในการพัฒนาการศึกษาโรงเรียนในเขตพื้นที่</p> <p>๓. รณรงค์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการศึกษาและมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา</p> <p>๔. ส่งเสริม อุปกรณ์ เครื่องมือเทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย</p> <p>๑. ส่งเสริม สนับสนุนในการ ศึกษาต่อการฝึกอบรม การเพิ่มพูนความรู้ เพิ่มทักษะ ความชำนาญ อย่างต่อเนื่อง</p> <p>๑. จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการส่งเสริม อนุรักษ์ พื้นที่ ทุกกิจกรรม</p>
<p>๓.๓ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>๑. ไม่มีศูนย์เก็บรวบรวม ศิลปะ วัฒนธรรม ในท้องถิ่น</p> <p>๒. ชุมชนยังไม่เห็นความสำคัญ ในการอนุรักษ์ฟื้นฟู วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นเท่าที่ควร</p>	<p>๑.ประชาชนในพื้นที่ ม. ๑ - ๑๔</p> <p>๒.ศิลปะวัฒนธรรมที่กระจายอยู่ในชุมชน</p>	<p>๑.จัดสรรงบประมาณสร้างศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่น</p> <p>๒.รณรงค์ประชาสัมพันธ์ ปลุกจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นคุณค่าและความสำคัญในการอนุรักษ์ พื้นที่ ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีความยั่งยืน และคงสืบต่อไป</p>

ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มการพัฒนาในอนาคต
<p>๓.๔ ด้านสาธารณสุขและสุขภาพอนามัย</p> <p>๓.๔.๑ ด้านสุขภาพอนามัย</p> <p>๓.๔.๒ การให้บริการด้านสาธารณสุขของรัฐ</p>	<p>๓.งบประมาณมีไม่เพียงพอ</p> <p>๑.การบริโภคและการปรุงอาหารไม่ถูกสุขลักษณะ</p> <p>๒.ค่านิยมในการรับประทานอาหารที่ผิด</p> <p>๑.มีเครื่องมือไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย</p> <p>๒.เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชน</p>	<p>-</p> <p>๑.ประชาชนในพื้นที่ ม. ๑ - ๑๔</p> <p>๑.ประชาชนในพื้นที่ ม. ๑ - ๑๔</p> <p>๑.ประชาชนหมู่ ๑-๑๔</p> <p>๒.เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๓.จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ศิลปะประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๑.ส่งเสริมสนับสนุนให้ความรู้ในการบริโภคและการปรับปรุง อย่างถูกสุขลักษณะ</p> <p>๒.ส่งเสริม รมรงค์ให้ความรู้ ด้านโภชนาการ</p> <p>๓.จัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ</p> <p>๔.เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอต่อการให้บริการประชาชน</p>
<p>๓.๔.๓ บ้านเรือนและชุมชน</p>	<p>๑.การจัดการ ดูแลบ้านและบริเวณบ้านไม่ถูกสุขลักษณะ</p> <p>๒.ขาดความรับผิดชอบต่อส่วนรวมในการดูแลรักษาความสะอาด ชุมชน</p>	<p>๑.ทุกครัวเรือนและชุมชน</p> <p>๑.ประชาชนในพื้นที่ ม. ๑ - ๑๔</p>	<p>๑.ส่งเสริม อบรบให้ความรู้ในการจัดดูแลบ้านเรือนให้ถูกสุขลักษณะ สะอาด น่าอยู่ ปลอดภัย</p> <p>๑.รณรงค์ ปลุกจิตสำนึกให้มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมในการช่วยกันรักษา ดูแลความสะอาด ให้ชุมชนน่าอยู่</p>
<p>๓.๔.๔ การควบคุมป้องกันโรคในท้องถิ่น</p>	<p>๑.มีการแพร่ระบาดของโรคในพื้นที่</p> <p>๒.ขาดอุปกรณ์เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและมีไม่เพียงพอ</p>	<p>๑.พื้นที่ ม. ๑ - ๑๔</p> <p>๑.อบต.</p>	<p>๑.รณรงค์ป้องกันโรค ในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง</p> <p>๒.ควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดโรคอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ</p> <p>๓.จัดทำแผนป้องกันและควบคุมโรคให้มีระบบและมีประสิทธิภาพสามารถควบคุมป้องกันโรคได้อย่างท่วงทันและรวดเร็ว</p> <p>๑.สนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องมือที่ทันสมัยในการควบคุมป้องกันโรคให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ</p>

ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มการพัฒนาในอนาคต
๔.ด้านการบริหาร จัดการและการเมือง			
๔.๑ การบริหารงานของ คณะผู้บริหาร	๑.ขาดทักษะ ความรู้ความ เข้าใจในด้าน กฎหมาย ระเบียบ ต่างๆ ๒. การแทรกแซงของ นักการเมือง ท้องถิ่น ๓.การทุจริต คอร์รัปชั่น	๑.คณะผู้บริหาร ๑.ผู้บริหาร สมาชิกสภา ฯ	๑.อบรม ศึกษาต่อให้หลักสูตรต่างๆ ที่ หน่วยราชการจัดขึ้น ๑.ส่งเสริมให้ความรู้ในบทบาทหน้าที่ที่ ถูกต้อง และเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรม
๔.๒การบริหารจัดการ และการปฏิบัติหน้าที่ ของบุคลากร	๑.บุคลากรไม่เพียงพอ ต่อ ภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอน ตามการกระจายอำนาจ ให้กับท้องถิ่น ๒.พนักงานยังขาดความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงาน ๓.ขาดอุปกรณ์ เครื่องมือ เทคโนโลยีที่ทันสมัยและมี ประสิทธิภาพ	๑.ผู้บริหาร พนักงาน สมาชิกสภาฯ ๒.พนักงานทุกตำแหน่ง ที่มีในกรอบอัตรากำลัง ๓.พนักงานทุกคน	๑.ออกระเบียบที่เข้มงวด ในการ ลงโทษผู้ทุจริต คอร์รัปชั่น ๒.ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้มี จิตสำนึกต่อหน้าที่และส่วนรวม ๓.ปรับปรุงอัตรากำลังให้เพียงพอ ต่อการปฏิบัติงาน ๔.ส่งเสริมทางวิชาการให้กับบุคลากร ตรงกับสายงาน ๕.ส่งเสริมสนับสนุน ในการฝึกอบรม ศึกษาต่ออย่างต่อเนื่องเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ ในการ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล ๖.จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือและ เทคโนโลยีที่ทันสมัยให้เพียงพอต่อการ ปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานและการ ให้บริการประชาชน
๔.๓ การเมือง	๑.สมาชิกสภาฯ ยังขาด ความรู้ ด้านระเบียบ กฎหมายต่างๆ รวมทั้ง ความเข้าใจในบทบาท หน้าที่ของนักการเมือง ท้องถิ่น ๒.การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในด้านการเมือง ยังไม่ให้ความสำคัญ เท่าที่ควร	๑.สมาชิกสภาฯ ทุกคน ๑.ประชาชนในพื้นที่ ม. ๑ - ๑๔	๑.ส่งเสริม พัฒนาความรู้ความสามารถ โดยการอบรม และการศึกษาต่อใน หลักสูตรต่างๆ ที่หน่วยราชการจัดขึ้น อย่างต่อเนื่อง ๒.สร้างความตระหนักรู้ในบทบาทและ หน้าที่ของตน ๑.ส่งเสริม อบรม ให้ความรู้ ความ เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของประชาชน ต่อการเมือง การปกครองในท้องถิ่น และการพัฒนาท้องถิ่นของตน ๒.รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ จัดกิจกรรม อย่างต่อเนื่อง ๓.รณรงค์การไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ๔.การจัดเวทีประชาชน จัดเวทีเสวนา ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย การ แสดงวิสัยทัศน์ เจตนารมณ์ทาง การเมือง/การปกครอง/การพัฒนา

ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มการพัฒนาในอนาคต
๕.ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม			
๕.๑ ป่าไม้	๑.ทำลายและบุกรุกเพื่อ ทำการเกษตร	๑.พื้นที่ป่าไม้ ป่าชุมชน	๑.รณรงค์ ปลุกต้นไม้ทดแทนเพื่อเพิ่ม พื้นที่ป่าชุมชนให้มากขึ้น ๒.จัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์
๕.๒ ขยะมูลฝอย	๑.การจัดการขยะมูลฝอย ในท้องถิ่นยังไม่เป็นระบบ ๒.ปริมาณขยะมีมากขึ้น ประชาชนทิ้งขยะไม่เป็นที่ ขาดความรับผิดชอบต่อ ส่วนรวม	๑.ทุกพื้นที่ในเขต อบต. ๑.ประชาชนในพื้นที่ ม. ๑ - ๑๔	๑.จัดสรรงบประมาณในการ ดำเนินการบริการสาธารณะสุขด้าน การกำจัดขยะมูลฝอยทั้งระบบ ๒.จัดหาถังขยะรองรับขยะมูลฝอยใน ชุมชน ๑.ส่งเสริม รมรณรงค์ให้ความรู้ในการคัด แยก ทิ้งขยะ และการกำจัดขยะให้ถูก วิธี ๒.สร้างจิตสำนึกให้มีความรับผิดชอบ ต่อส่วนรวม ในการดูแลรักษาความ สะอาดบริเวณบ้านเรือน และที่ สาธารณะ ให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี น่า อยู่ น่ามอง
๕.๓ น้ำเสียในชุมชน	๑.ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย และวางระบายน้ำเสีย ๒.ประชาชนขาดความ รับผิดชอบต่อส่วนรวมทั้ง น้ำเสียลงที่สาธารณะ	๑.พื้นที่ในเขต อบต. ๑.ประชาชนในเขตพื้นที่ ม. ๑ - ๑๔	๑.ส่งเสริม อบรมให้ความรู้ในการ กำจัดน้ำเสีย และรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ปลุกจิตสำนึกให้ ประชาชนตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อ สิ่งแวดล้อม
๕.๔ ดินเสื่อมสภาพ	๑.การเผาตอซังข้าวและ วัชพืช ๒.การใช้สารเคมี ปุ๋ยเคมี มากเกินไป ๓.ประชาชนขาดจิตสำนึก ต่อสิ่งแวดล้อม เห็นแก่ ประโยชน์ส่วนตัว	๑.พื้นที่ทำเกษตร ๑.เกษตรกรร ม. ๑ - ๑๔	๑.ออกข้อบัญญัติตำบล ห้ามเผาตอซัง ข้าวและวัชพืช ๒.รณรงค์ประชาสัมพันธ์ถึงผลกระทบ ที่จะเกิดขึ้น จากการเผาตอซัง ๑.ส่งเสริมให้ความรู้การทำเกษตร อินทรีย์ ตามทฤษฎีใหม่ ๒.ส่งเสริมให้ความรู้ในการปลูกพืช หมุนเวียน เพื่อบำรุงดินให้มีคุณภาพ เหมาะแก่การเพาะปลูก ๑.รณรงค์ประชาสัมพันธ์ ปลุก จิตสำนึกให้มีความรับผิดชอบต่อ ส่วนรวมและสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ การพาณิชย์	เคหะและชุมชน อุตสาหกรรมและการโยธา งานกิจการประปา	กองช่าง กองช่าง กองช่าง	กองคลัง กองคลัง กองคลัง
๒	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตรที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน การเกษตร	สำนักงานปลัดฯ สำนักงานปลัดฯ	กองคลัง กองคลัง
๓	การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและความเข้มแข็งของชุมชน	บริหารงานทั่วไป บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ การดำเนินงานอื่น	บริหารทั่วไป วางแผนและสถิติและวิชาการ งานบริหารงานคลัง การรักษาความสงบภายใน การศึกษา สาธารณสุข สังคมสงเคราะห์ เคหะและชุมชน สร้างความเข้มแข็งของชุมชน การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ การเกษตร งบกลาง	สำนักงานปลัดฯ สำนักงานปลัดฯ กองคลัง สำนักงานปลัดฯ กองการศึกษา สำนักงานปลัดฯ สำนักงานปลัดฯ กองช่าง สำนักงานปลัดฯ กองการศึกษา สำนักงานปลัดฯ สำนักงานปลัดฯ	กองคลัง กองช่าง กอง การศึกษา สำนักงาน ปลัดฯ กองคลัง สำนักงาน ปลัดฯ กองช่าง กองการศึกษา กองการ ศึกษา
๔	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	บริหารงานทั่วไป การบริการชุมชนและสังคม	บริหารทั่วไป การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	สำนักงานปลัดฯ กองการศึกษา	กองคลัง สำนักงาน ปลัดฯ
๕	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การบริการชุมชนและสังคม	การศึกษา เคหะและชุมชน การเกษตร	กองการศึกษา กองช่าง สำนักงานปลัด	กองคลัง สำนักงาน ปลัดฯ กองช่าง กอง การศึกษา
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๒ แผนงาน		

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑.)ยุทธศาสตร์การพัฒนา												
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน	๗๐	๖๑,๐๑๘,๐๐๐	๗๐	๖๑,๐๑๘,๐๐๐	๗๐	๖๑,๐๑๘,๐๐๐	๗๐	๖๑,๐๑๘,๐๐๐	๗๐	๖๑,๐๑๘,๐๐๐	๗๐	๖๑,๐๑๘,๐๐๐
๑.๒ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๔๔๙	๕๑๖,๖๖๐,๓๐๐	๔๔๙	๕๑๖,๖๖๐,๓๐๐	๔๔๙	๕๑๖,๖๖๐,๓๐๐	๔๔๙	๕๑๖,๖๖๐,๓๐๐	๔๔๙	๕๑๖,๖๖๐,๓๐๐	๔๔๙	๕๑๖,๖๖๐,๓๐๐
รวม	๕๑๙	๕๗๗,๖๗๘,๓๐๐	๕๑๙	๕๗๗,๖๗๘,๓๐๐	๕๑๙	๕๗๗,๖๗๘,๓๐๐	๕๑๙	๕๗๗,๖๗๘,๓๐๐	๕๑๙	๕๗๗,๖๗๘,๓๐๐	๕๑๙	๕๗๗,๖๗๘,๓๐๐
๒.)ยุทธศาสตร์การพัฒนา												
ด้านเศรษฐกิจและการเกษตรที่ยั่งยืน												
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง												
๒.๑ แผนงานการเกษตร	๒๐	๒,๘๑๕,๐๐๐	๒๐	๒,๘๑๕,๐๐๐	๒๐	๒,๘๑๕,๐๐๐	๒๐	๒,๘๑๕,๐๐๐	๒๐	๒,๘๑๕,๐๐๐	๑๐๐	๑๔,๐๗๕,๐๐๐
รวม	๒๐	๒,๘๑๕,๐๐๐	๒๐	๒,๘๑๕,๐๐๐	๒๐	๒,๘๑๕,๐๐๐	๒๐	๒,๘๑๕,๐๐๐	๒๐	๒,๘๑๕,๐๐๐	๑๐๐	๑๔,๐๗๕,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
๓.)ยุทธศาสตร์การพัฒนา คุณภาพชีวิตและความ- เข้มแข็งของชุมชน												
๓.๑ แผนงานรักษาความ สงบภายใน	๓	๓๐๐,๐๐๐	๓	๓๐๐,๐๐๐	๓	๓๐๐,๐๐๐	๓	๓๐๐,๐๐๐	๓	๓๐๐,๐๐๐	๑๒	๑,๕๐๐,๐๐๐
๓.๒ แผนงานสาธารณสุข	๔๑	๓,๕๓๒,๐๐๐	๔๑	๓,๕๓๒,๐๐๐	๔๑	๓,๕๓๒,๐๐๐	๔๑	๓,๕๓๒,๐๐๐	๔๑	๓,๕๓๒,๐๐๐	๒๐๕	๑๗,๖๖๐,๐๐๐
๓.๓ แผนงานสังคม สงเคราะห์	๗	๔๒๕,๐๐๐	๗	๔๒๕,๐๐๐	๗	๔๒๕,๐๐๐	๗	๔๒๕,๐๐๐	๗	๔๒๕,๐๐๐	๓๕	๒,๑๒๕,๐๐๐
๓.๔ แผนงานสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชน	๗๗	๔,๙๙๑,๐๐๐	๗๗	๔,๙๙๑,๐๐๐	๗๗	๔,๙๙๑,๐๐๐	๗๗	๔,๙๙๑,๐๐๐	๗๗	๔,๙๙๑,๐๐๐	๓๘๕	๒๔,๙๕๕,๐๐๐
๓.๕ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	๑๒	๑,๓๕๐,๐๐๐	๑๒	๑,๓๕๐,๐๐๐	๑๒	๑,๓๕๐,๐๐๐	๑๒	๑,๓๕๐,๐๐๐	๑๒	๑,๓๕๐,๐๐๐	๖๐	๖,๗๕๐,๐๐๐
๓.๖ แผนงานการศึกษา	๓๖	๒,๖๓๗,๔๘๕	๓๖	๒,๖๓๗,๔๘๕	๓๖	๒,๖๓๗,๔๘๕	๓๖	๒,๖๓๗,๔๘๕	๓๖	๒,๖๓๗,๔๘๕	๑๘๐	๑๓,๑๘๗,๔๒๕
รวม	๑๗๖	๑๓,๒๓๕,๔๘๕	๑๗๖	๑๓,๒๓๕,๔๘๕		๑๓,๒๓๕,๔๘๕	๑๗๖	๑๓,๒๓๕,๔๘๕	๑๗๖	๑๓,๒๓๕,๔๘๕	๘๗๗	๖๖,๑๗๗,๔๒๕

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔.)ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการ ที่ดี												
๔.๑ แผนงานบริหาร งานทั่วไป	๒๓	๒,๘๓๕,๐๐๐	๒๓	๒,๘๓๕,๐๐๐	๒๓	๒,๘๓๕,๐๐๐	๒๓	๒,๘๓๕,๐๐๐	๒๓	๒,๘๓๕,๐๐๐	๑๑๕	๑๔,๑๗๕,๐๐๐
รวม	๒๓	๒,๘๓๕,๐๐๐	๒๓	๒,๘๓๕,๐๐๐	๒๓	๒,๘๓๕,๐๐๐	๒๓	๒,๘๓๕,๐๐๐	๒๓	๒,๘๓๕,๐๐๐	๑๑๕	๑๔,๑๗๕,๐๐๐
๕.)ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม												
๕.๑ แผนงานการเกษตร	๑๑	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑๑	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑๑	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑๑	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑๑	๑,๒๐๐,๐๐๐	๕๕	๖,๐๐๐,๐๐๐
รวม	๑๑	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑๑	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑๑	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑๑	๑,๒๐๐,๐๐๐	๑๑	๑,๒๐๐,๐๐๐	๕๕	๖,๐๐๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๓๔	๔,๐๓๕,๐๐๐	๓๔	๔,๐๓๕,๐๐๐	๓๔	๔,๐๓๕,๐๐๐	๓๔	๔,๐๓๕,๐๐๐	๓๔	๔,๐๓๕,๐๐๐	๑๗๐	๒๐,๑๗๕,๐๐๐

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเมือง

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงาน: อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก เส้นรอบวัดใหม่ - อบต. ยาว ๖๐๐ ม. กว้าง ๕ ม. ม. ๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการเดิน ทางและขนส่งสินค้าต่างๆ	ถนนกว้างเฉลี่ย ๕ ม. ยาวประมาณ ๔๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๑,๐๘๐,๐๐๐	๑,๐๘๐,๐๐๐	๑,๐๘๐,๐๐๐	๑,๐๘๐,๐๐๐	๑,๐๘๐,๐๐๐	ถนนตาม แบบที่อบต. กำหนด	ประชาชน สามารถสัญจร ไปมาได้สะดวก	กองช่าง
๒	โครงการก่อสร้างถนน ลาดยางทับคอนกรีต บ้านนางคอนสิน เขียวนิล - บ้านนายทอง เนื้อทอง ยาว ๔๐๐ ม. กว้าง ๕ ม. หมู่ ๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการเดิน ทางและขนส่งสินค้าต่างๆ	ถนนกว้างเฉลี่ย ๕ ม. ยาวประมาณ ๔๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	ถนนตาม แบบที่อบต. กำหนด	ประชาชน สามารถสัญจร ไปมาได้สะดวก	กองช่าง
รวม				๒,๐๘๐,๐๐๐	๒,๐๘๐,๐๐๐	๒,๐๘๐,๐๐๐	๒,๐๘๐,๐๐๐	๒,๐๘๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเมือง

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงาน: อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านนายหิน - บ้านนางบัวลอย ระยะทางยาว ๓๐ ม. กว้าง ๓ ม. หมู่ ๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางและขนส่งสินค้าต่างๆ	ถนนกว้างเฉลี่ย ๓ ม. ยาวประมาณ ๓๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	ถนนตามแบบที่อบต.กำหนด	ประชาชนสามารถสัญจรไปมาได้สะดวก	กองช่าง
๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก โนนคูณ - หมากมาย กว้าง ๕ ม. ยาว ๒,๐๐๐ ม. หมู่ ๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางและขนส่งสินค้าต่างๆ	ถนนกว้างเฉลี่ย ๕ ม. ยาวประมาณ ๒,๐๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๗,๐๐๐,๐๐๐	๗,๐๐๐,๐๐๐	๗,๐๐๐,๐๐๐	๗,๐๐๐,๐๐๐	๗,๐๐๐,๐๐๐	ถนนตามแบบที่อบต.กำหนด	ประชาชนสามารถสัญจรไปมาได้สะดวก	กองช่าง
รวม				๗,๐๗๐,๐๐๐	๗,๐๗๐,๐๐๐	๗,๐๗๐,๐๐๐	๗,๐๗๐,๐๐๐	๗,๐๗๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเมือง

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงาน: อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กคลองอีสานเขียว - โรงน้ำชุมชน ระยะทาง ๘๐๐ ม. กว้าง ๕ ม. หมู่ ๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางและขนส่งสินค้าต่างๆ	ถนนกว้างเฉลี่ย ๕ ม. ยาวประมาณ ๘๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	ถนนตามแบบที่อบต.กำหนด	ประชาชนสามารถสัญจรไปมาได้สะดวก	กองช่าง
๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านยายหมอน - บ้านยายพรหม ระยะทาง ๓๐๐ ม. กว้าง ๓ ม. หมู่ ๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางและขนส่งสินค้าต่างๆ	ถนนกว้างเฉลี่ย ๓ ม. ยาวประมาณ ๓๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	ถนนตามแบบที่อบต.กำหนด	ประชาชนสามารถสัญจรไปมาได้สะดวก	กองช่าง
รวม				๑,๐๔๐,๐๐๐	๑,๐๔๐,๐๐๐	๑,๐๔๐,๐๐๐	๑,๐๔๐,๐๐๐	๑,๐๔๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเมือง

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงาน: อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการก่อสร้างถนนดิน ลงหินคลุก นานายไฟ - นานายสี ยาว ๑,๐๐๐ ม. กว้าง ๓ ม. หมู่ ๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการเดิน ทางและขนส่งสินค้าต่างๆ	ถนนกว้างเฉลี่ย ๓ ม. ยาวประมาณ ๑,๐๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ถนนตาม แบบที่อบต. กำหนด	ประชาชน สามารถสัญจร ไปมาได้สะดวก	กองช่าง
๘	โครงการก่อสร้างถนน ดินลงหินคลุก นานายสถิต - นานางม้วย ยาว ๑๕๐ ม. กว้าง ๓ ม. หมู่ ๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการเดิน ทางและขนส่งสินค้าต่างๆ	ถนนกว้างเฉลี่ย ๓ ม. ยาวประมาณ ๑๕๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	ถนนตาม แบบที่อบต. กำหนด	ประชาชน สามารถสัญจร ไปมาได้สะดวก	กองช่าง
รวม				๓๘๐,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเมือง

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงาน: อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๙	โครงการถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก หน้า รพ.สต. ทิศเหนือ ติดกับ บ้าน นางญาคู จุฑาทะพ ยาว ๑๕๐ ม. กว้าง ๔ ม. หมู่ ๒	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ เดินทาง	กว้างเฉลี่ย ๔ ม. ยาว ๑๕๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	ถนนตามแบบ ที่ อบต. กำหนด	ประชาชน สัญจร ไป - มา ได้สะดวก	กองช่าง
รวม				๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐	๓๒๔,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเมือง

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงาน: อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก เส้นโรงเรียนบ้านโนนคูณ - เมรุ ยาว ๖๐๐ ม. กว้าง ๕ ม. หมู่ ๒	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ เดินทาง	กว้างเฉลี่ย ๕ ม. ยาว ๖๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕	๑,๖๒๐,๐๐๐	๑,๖๒๐,๐๐๐	๑,๖๒๐,๐๐๐	๑,๖๒๐,๐๐๐	๑,๖๒๐,๐๐๐	ถนนตามแบบ ที่ อบต. กำหนด	ประชาชน สัญจร ไป - มา ได้สะดวก	กองช่าง
๑๑	โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก หน้าบ้านนายแก้ง ยาว ๕๐ ม. กว้าง ๓ ม. หมู่ ๒	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ เดินทาง	กว้างเฉลี่ย ๓ ม. ยาว ๕๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕	๘๑,๐๐๐	๘๑,๐๐๐	๘๑,๐๐๐	๘๑,๐๐๐	๘๑,๐๐๐	ถนนตามแบบ ที่ อบต. กำหนด	ประชาชน สัญจร ไป - มา ได้สะดวก	กองช่าง
รวม				๑,๗๐๑,๐๐๐	๑,๗๐๑,๐๐๐	๑,๗๐๑,๐๐๐	๑,๗๐๑,๐๐๐	๑,๗๐๑,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเมือง

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงาน: เคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๒	โครงการขุดลอก คลองน้ำข้างดอนปู่ตา - ห้วยพระบาง ยาว ๑,๐๐๐ ม. หมู่ ๒	เพื่อให้เกษตรกรมี น้ำใช้ตลอดปี	ขุดลอกข้าง ดอนปู่ตา ห้วยพระบาง	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	จำนวน แหล่งน้ำ ได้รับการ พัฒนา ๑ แห่ง	ประชาชนมีน้ำ ใช้ในการ เกษตร	กองช่าง
รวม				๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเมือง

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงาน: อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านหอย ม. ๓ - รร.บ้านหอยโนนตู ยาว ๘๗๐ ม. กว้าง ๕ ม หมู่ ๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางและขนส่งสินค้าต่าง ๆ	กว้างเฉลี่ย ๕ ม. ยาวประมาณ ๘๗๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๒,๓๔๙,๐๐๐	๒,๓๔๙,๐๐๐	๒,๓๔๙,๐๐๐	๒,๓๔๙,๐๐๐	๒,๓๔๙,๐๐๐	ถนนตามแบบที่ อบต. กำหนด	ประชาชนสัญจรไป - มาได้สะดวก	กองช่าง
๑๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเส้นแยกหน้าบ้านนางทองอินทร์ - หนองคาม ยาว ๑๒๐ ม. กว้าง ๓ ม.	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางและขนส่งสินค้าต่าง ๆ	กว้างเฉลี่ย ๓ ม. ยาวประมาณ ๑๗๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ถนนตามแบบที่ อบต. กำหนด	ประชาชนสัญจรไป - มาได้สะดวก	กองช่าง
รวม				๒,๖๔๙,๐๐๐	๒,๖๔๙,๐๐๐	๒,๖๔๙,๐๐๐	๒,๖๔๙,๐๐๐	๒,๖๔๙,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเมือง

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงาน: อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๕	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเส้นคลอฮีสานเขียว หมู่ ๖ ทั้งสองฝั่ง ยาว ๒,๐๐๐ ม. กว้าง ๖ ม. หมู่ ๖	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางและขนส่งสินค้าต่าง ๆ	กว้างเฉลี่ย ๖ ม. ยาวประมาณ ๒,๐๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๖,๙๖๐,๐๐๐	๖,๙๖๐,๐๐๐	๖,๙๖๐,๐๐๐	๖,๙๖๐,๐๐๐	๖,๙๖๐,๐๐๐	ถนนตามแบบที่อบต.กำหนด	ประชาชนสัญจรไป - มาได้สะดวก	กองช่าง
๑๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านนายจันทร์ แจ่มใส - นายสุทธิ นามโคตร ยาว ๕๐ ม. กว้าง ๕ ม. หมู่ ๖	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางและขนส่งสินค้าต่าง ๆ	กว้างเฉลี่ย ๕ ม. ยาวประมาณ ๕๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๑๓๕,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	๑๓๕,๐๐๐	ถนนตามแบบที่อบต.กำหนด	ประชาชนสัญจรไป - มาได้สะดวก	กองช่าง
รวม				๗,๐๙๕,๐๐๐	๗,๐๙๕,๐๐๐	๗,๐๙๕,๐๐๐	๗,๐๙๕,๐๐๐	๗,๐๙๕,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและเมือง

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงาน: อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๗	โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านโนนตัว - หนองเทา (หนองไฮ) ยาว ๘๕๐ ม. กว้าง ๔ ม. หมู่ ๕	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ เดินทาง	กว้างเฉลี่ย ๔ ม. ยาวประมาณ ๘๕๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๑,๘๓๖,๐๐๐	๑,๘๓๖,๐๐๐	๑,๘๓๖,๐๐๐	๑,๘๓๖,๐๐๐	๑,๘๓๖,๐๐๐	ถนนตาม แบบที่ อบต.กำหนด	ประชาชน สัญจร ไป - มา ได้สะดวก	กองช่าง
๑๘	โครงการถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก เส้นโนนตัว - สีแยกไป อบต. โนนคูณ ยาว ๕๐๐ ม. กว้าง ๕ ม. หมู่ ๕	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ เดินทาง	กว้างเฉลี่ย ๕ ม. ยาวประมาณ ๕๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๑,๓๕๐,๐๐๐	๑,๓๕๐,๐๐๐	๑,๓๕๐,๐๐๐	๑,๓๕๐,๐๐๐	๑,๓๕๐,๐๐๐	ถนนตาม แบบที่ อบต.กำหนด	ประชาชน สัญจร ไป - มา ได้สะดวก	กองช่าง
รวม				๓,๑๘๖,๐๐๐	๓,๑๘๖,๐๐๐	๓,๑๘๖,๐๐๐	๓,๑๘๖,๐๐๐	๓,๑๘๖,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและเมือง

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงาน: อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๙	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กแยกหลัง รร.บ้านหอยโนนคู่ - สวนนางเปลี่ยน ยาว ๙๐ ม. กว้าง ๔ ม. หมู่ ๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางและขนส่งสินค้าต่างๆ	ถนนกว้างเฉลี่ย ๔ ม. ยาวประมาณ ๙๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๒๐๘,๐๐๐	๒๐๘,๐๐๐	๒๐๘,๐๐๐	๒๐๘,๐๐๐	๒๐๘,๐๐๐	ถนนตามแบบที่ อบต.กำหนด	ประชาชนสัญจรไป - มาได้สะดวก	กองช่าง
๒๐	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเส้นรอบหมู่บ้าน ยาว ๒,๐๐๐ ม. กว้าง ๕ ม. หมู่ ๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางและขนส่งสินค้าต่างๆ	ถนนกว้างเฉลี่ย ๕ม. ยาวประมาณ ๒,๐๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๕,๔๐๐,๐๐๐	๕,๔๐๐,๐๐๐	๕,๔๐๐,๐๐๐	๕,๔๐๐,๐๐๐	๕,๔๐๐,๐๐๐	ถนนตามแบบที่ อบต.กำหนด	ประชาชนสัญจรไป - มาได้สะดวก	กองช่าง
รวม				๕,๖๐๘,๐๐๐	๕,๖๐๘,๐๐๐	๕,๖๐๘,๐๐๐	๕,๖๐๘,๐๐๐	๕,๖๐๘,๐๐๐			๙๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเมือง

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงาน: อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๑	โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก จากคลองอีสานเขียว - อบต. ยาว ๑,๐๐๐ ม. กว้าง ๕ ม. หมู่ ๑๔	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ เดินทาง	กว้างเฉลี่ย ๕ ม. ยาวประมาณ ๑,๐๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๒,๗๐๐,๐๐๐	๒,๗๐๐,๐๐๐	๒,๗๐๐,๐๐๐	๒,๗๐๐,๐๐๐	๒,๗๐๐,๐๐๐	ถนนตาม แบบที่ อบต.กำหนด	ประชาชน สัญจร ไป - มา ได้ สะดวก	กองช่าง
๒๒	โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านนางสุบิน เนื้อทอง - บ้านนางสีนวล อัครจันทร์ ยาว ๔๐ ม. กว้าง ๓ ม.	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ เดินทาง	กว้างเฉลี่ย ๓ ม. ยาวประมาณ ๔๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	ถนนตาม แบบที่ อบต.กำหนด	ประชาชน สัญจร ไป - มา ได้ สะดวก	กองช่าง
รวม				๓,๒๐๐,๐๐๐	๓,๒๐๐,๐๐๐	๓,๒๐๐,๐๐๐	๓,๒๐๐,๐๐๐	๓,๒๐๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนา การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตรที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แผนงาน: การเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๓	โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการและการดำเนินงานพัฒนาเกษตรอินทรีย์	เพื่อส่งเสริมพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน	อบรม ศึกษาดูงาน	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๙๐	ประชาชนมี อาชีพเสริม มีรายได้เพิ่ม	สำนักปลัด
				(งบ อบต./งบอุดหนุน)							
๒๔	โครงการอบรมและศึกษาดูงานเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง	อบรม ศึกษาดูงาน	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๙๐	ประชาชนเข้าใจ ถึงการดำเนิน ชีวิตตามหลัก เศรษฐกิจ พอเพียง	สำนักปลัด
				(งบ อบต./งบอุดหนุน)							
๒๕	โครงการอนุรักษ์พันธุสัตว์น้ำ	เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนในพื้นที่และทุกภาคส่วนร่วมรักษาสมดุลระบบนิเวศน์ โดยการปล่อยพันธุ์ปลา	ปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๙๐	ผู้เข้าร่วมโครงการมีส่วนร่วมใน รักษาสมดุล ระบบนิเวศน์	สำนักปลัด
				(งบ อบต./งบอุดหนุน)							
รวม				๖๒,๐๐๐	๖๒,๐๐๐	๖๒,๐๐๐	๖๒,๐๐๐	๖๒,๐๐๐			๙๔

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การยกระดับเศรษฐกิจให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนา การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตรที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แผนงาน: การเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๖	โครงการฝึกอบรมการทำ ปุ๋ยอินทรีย์และน้ำหมัก ชีวภาพ	เพื่อลดการใช้สารเคมีและ ลดต้นทุนการผลิต	อบรม ส่งเสริม จัดกิจกรรม	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๙๐	การใช้สารเคมี ลดลงประชาชน มีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
				(งบ obot./งบอุดหนุน)							
๒๗	โครงการส่งเสริมครอบครัว เศรษฐกิจพอเพียง	เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังให้ ประชาชนนำแนวคิด หลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาใช้ในชีวิต ประจำวัน	ประชาชนในเขต พื้นที่	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๙๐	ผู้เข้าร่วม โครงการ มีความรู้ มากขึ้น	สำนักปลัด
				(งบ obot./งบอุดหนุน)							
๒๘	โครงการศูนย์ถ่ายทอด เทคโนโลยีทางการเกษตร	เพื่อให้ประชาชนได้รับความ รู้จากการทำเกษตร	จัดตั้งศูนย์ถ่ายทอด เทคโนโลยี	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๘๐	ประชาชนมี ศูนย์เรียนรู้ ด้านการเกษตร	สำนักปลัด
				(งบ obot./งบอุดหนุน)							
รวม				๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การเสริมสร้างสังคมที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี
-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี
๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนา คุณภาพชีวิตและความเข้มแข็งของชุมชน
แผนงาน: สังคมสงเคราะห์

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๙	โครงการส่งเสริมดูแลใส่ใจ ห่วงใยผู้สูงอายุ	เพื่อส่งเสริมการดูแล ผู้สูงอายุ	อบรม จัดกิจกรรม	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๙๐	ผู้สูงอายุได้รับการดูแล	สำนักปลัด
				(งบ อบต./งบอุดหนุน)							
๓๐	โครงการบ้านเทิดไทย	เพื่อดำเนินการตาม โครงการ	ประชาชนที่ยากจน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๙๐	ประชาชนมี กำลังใจใน การดำเนินชีวิต	สำนักปลัด
				(งบ อบต./งบอุดหนุน)							
๓๑	โครงการอบรมศึกษาดูงาน เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ	เพื่อให้ผู้สูงอายุได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้	จัดอบรม ศึกษาดูงาน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๘๐	ผู้สูงอายุได้ ประสบการณ์ จากการฝึก อบรม	สำนักปลัด
				(งบ อบต./งบอุดหนุน)							
รวม				๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การเสริมสร้างสังคมที่เข้มแข็งและการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี
-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี
๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนา คุณภาพชีวิตและความเข้มแข็งของชุมชน
แผนงาน: สังคมสงเคราะห์

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๒	โครงการอบรมศึกษาดูงาน เพื่อพัฒนาศักยภาพของ ผู้พิการ	เพื่อให้ผู้พิการได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้	จัดอบรม ศึกษาดูงาน	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๙๐	ผู้พิการได้ ประสบการณ์ จากการฝึก อบรม	สำนักปลัด
				(งบ อบต./งบอุดหนุน)							
๓๓	โครงการสนับสนุนศูนย์ พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพ ชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ	เพื่อให้ผู้สูงอายุและผู้พิการ ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น	จัดอบรม ส่งเสริมกิจกรรม	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๙๐	ผู้สูงอายุ/ ผู้พิการมี ชีวิตที่ดีขึ้น	สำนักปลัด
				(งบ อบต./งบอุดหนุน)							
รวม				๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนา การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงาน: บริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๔	โครงการศูนย์ปฏิบัติการร่วม ในการช่วยเหลือประชาชน ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	เพื่อเป็นศูนย์กลางในการ ช่วยเหลือประชาชนตาม อำนาจหน้าที่ของ อปท.	สนับสนุน งบประมาณในการ ดำเนินงานของศูนย์ฯ	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๑๐๐	ประชาชนมี ศูนย์กลางใน การช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา	สำนักปลัด
รวม				๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนา การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงาน: บริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๕	โครงการสำรวจความพึงพอใจในการให้บริการประชาชน	เพื่อพัฒนาการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ	สำรวจปีละ ๑ ครั้ง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๙๐	การบริการประชาชน มีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด
				(งบ อบต./งบอุดหนุน)							
๓๖	โครงการจัดทำเว็บไซต์ของ อบต.โนนคูณ	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและประชาสัมพันธ์ข่าวสารของ อบต.	จ้างเหมาจัดทำเว็บไซต์	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๙๐	การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร มีประสิทธิภาพ มากขึ้น	สำนักปลัด
				(งบ อบต./งบอุดหนุน)							
๓๗	โครงการศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มศักยภาพของคณะผู้บริหาร พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง	เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงานและการให้บริการ	อบรมศึกษาดูงาน	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๙๕	การทำงาน มีประสิทธิภาพ มากขึ้น	สำนักปลัด
				(งบ อบต./งบอุดหนุน)							
รวม				๔๑๐,๐๐๐	๔๑๐,๐๐๐	๔๑๐,๐๐๐	๔๑๐,๐๐๐	๔๑๐,๐๐๐			๙๙

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนา การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงาน: บริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๘	โครงการงานรัฐพิธี	เพื่อปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑๒ ประการในเรื่องของ การรักษาดี ศาสนา พระมหากษัตริย์	จัดกิจกรรมงานรัฐพิธี ตามระยะเวลา ดำเนินการหรือ ตามหนังสือสั่งการ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐	ประชาชนเกิด ความสำนึกและ ตระหนักถึง สถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	สำนักปลัด
๓๙	โครงการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมพนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง	เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมี จิตสำนึกในการปฏิบัติงาน	พนักงาน อบต. โนนคูณ	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๙๐	บุคลากรมี จิตสำนึกใน การปฏิบัติงาน	สำนักปลัด
รวม				๑๑๕,๐๐๐	๑๑๕,๐๐๐	๑๑๕,๐๐๐	๑๑๕,๐๐๐	๑๑๕,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเมือง

๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนงาน: การเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔๐	โครงการโนนคูณนำอยู่ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม	เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี	จัดกิจกรรม ส่งเสริมการพัฒนา ศึกษาดูงาน	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๘๐	ประชาชนมี คุณภาพชีวิตที่ดี	สำนักปลัด
				(งบ อบต./งบอุดหนุน)							
๔๑	โครงการส่งเสริมพลังงาน ระดับชุมชนสำหรับการ แปรรูปผลผลิตการเกษตร	ยกระดับสินค้าทางการ เกษตรให้ได้มาตรฐาน	จัดหาพลังงานให้ เพียงพอต่อความ ต้องการ	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๘๐	ประชาชนมี ทางเลือก ในการทำการ เกษตรมากขึ้น	สำนักปลัด
				(งบ อบต./งบอุดหนุน)							
๔๒	โครงการสูบน้ำพลังงาน แสงอาทิตย์สู่ภัยแล้ง	เพื่อขยายเครือข่ายด้าน พลังงานในจังหวัด	จัดหาพลังงานให้ เพียงพอต่อความ ต้องการ	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๘๐	ประชาชนมี ทางเลือก ในการทำการ เกษตรมากขึ้น	สำนักปลัด
				(งบ อบต./งบอุดหนุน)							
รวม				๘๕๐,๐๐๐	๘๕๐,๐๐๐	๘๕๐,๐๐๐	๘๕๐,๐๐๐	๘๕๐,๐๐๐			

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ

แบบ ผ.๐๒

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเมือง

๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนงาน: การเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔๓	โครงการ ๑ อปท. ๑ ถนน ท้องถิ่นใส่ใจสิ่งแวดล้อม	เพื่อให้มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม	ตีเส้นจราจรบนถนน ทางเข้า อบต.	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๘๐	มีภูมิทัศน์ที่ สวยงาม	สำนักปลัด
รวม				๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐			

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

(๑) การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

๑. ผลการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนา
ท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

สรุปคะแนนประเมินผลยุทธศาสตร์

ผลการให้คะแนนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ ครั้งที่ ๑ /๒๕๖๔

เมื่อวันที่ ตุลาคม ๒๕๖๔ เป็นดังนี้

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	ร้อยละของ คะแนนเต็ม
๑	ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของ อบต. โนนคูณ	๒๐	๑๘	๙๐.๐๐
๒	การวิเคราะห์สภาวะการณ์และศักยภาพ	๒๐	๑๗	๘๕.๐๐
๓	ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๐	๕๑	๘๕.๐๐
	๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ อบต.โนนคูณ	๑๐	๙	๙๐.๐๐
	๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ อบต. ในเขตจังหวัด	๑๐	๙	๙๐.๐๐
	๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	๑๐	๙	๙๐.๐๐
	๓.๔ วิสัยทัศน์	๕	๔	๘๐.๐๐
	๓.๕ กลยุทธ์	๕	๔	๘๐.๐๐
	๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	๕	๔	๘๐.๐๐
	๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	๕	๔	๘๐.๐๐
	๓.๘ แผนงาน	๕	๔	๘๐.๐๐
	๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	๕	๔	๘๐.๐๐
	รวมคะแนน	๑๐๐	๘๖	๘๖.๐๐

๑. พบว่าประเด็นข้อมูลสภาพทั่วไป ได้คะแนนสูงสุด ๑๘ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๐๐ ของคะแนนในประเด็นข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน และคิดเป็นคะแนนร้อยละ ๑๘ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

๒. พบว่าประเด็น การวิเคราะห์ศักยภาพและสถานการณ์ได้คะแนนต่ำสุด ๑๗ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๐๐ ของคะแนนในประเด็นการวิเคราะห์ศักยภาพและสภาวะการณ์และคิดเป็นคะแนนร้อยละ ๑๗ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด

๓. พบว่าประเด็นยุทธศาสตร์ คะแนนเต็ม ๖๐ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๕๑ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๐๐ ของคะแนนในประเด็นยุทธศาสตร์ในภาพรวมทั้งหมด

๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
รายละเอียดการให้คะแนนยุทธศาสตร์ของ อบต.โนนคูณ ในแต่ละประเด็นเป็นดังนี้

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	ความเห็นของ คณะกรรมการติดตาม และประเมินผลแผน
๑	ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน ของ อบต.โนนคูณ	๒๐	๑๘	๙๐.๐๐	
	๑.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้ง ของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิ ประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของไม้/ป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขต การปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ	๓	๒	๙๐.๐๐	
	๑.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การ ปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวน ประชากร และช่วงอายุจำนวนประชากร ฯลฯ	๒	๒	๑๐๐	
	๑.๓ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด ตัดการสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ	๒	๒	๑๐๐	
	๑.๔ ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริการพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การ ประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	๒	๒	๑๐๐	
	๑.๕ ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การปศุสัตว์ การ บริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การ พาณิชย์/กลุ่มอาชีพ แรงงาน ฯลฯ และ เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตร และแหล่งน้ำ)	๒	๒	๑๐๐	
	๑.๖ ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษา ถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	๒	๑	๕๐.๐๐	

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	ความเห็นของ คณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลแผน
	๑.๗ ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของ ทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	๒	๒	๑๐๐	
	๑.๘ การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการ จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	๒	๒	๑๐๐	
	๑.๙ การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุม ประชาคมท้องถิ่น และการดำเนินการ ประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยใช้ กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วม แก้ปัญหา ปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตาม อำนาจหน้าที่ของ อบต.โนนคูณ	๓	๒	๖๖.๖๖	
	รวม	๒๐	๑๘	๙๐.๐๐	

สรุปความเห็นและข้อเสนอแนะในภาพรวมของข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของ อบต.โนนคูณ

- ข้อมูลสภาพทั่วไปจัดอยู่ในเกณฑ์ดี

๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	ความเห็นของ คณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลแผน
๒	การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	๒๐	๑๗	๘๕.๐๐	
	๑. การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขต จังหวัด ยุทธศาสตร์ของ อบต. โนนคูณ นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความ เชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	๕	๔	๑๐๐	
	๒. การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมถึงผัง เมืองเฉพาะและการบังคับใช้ ผลการบังคับ ใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนา ท้องถิ่น	๓	๓	๑๐๐	
	๓. การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้าน แรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความ ยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	๓	๓	๕๐	
	๔. การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้าน รายได้ครอบครัว การส่งเสริมอาชีพ กลุ่ม อาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและ กลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความ เป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	๓	๒	๑๐๐	
	๕. การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการ หรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประติษฐ์ที่มีผลต่อ สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	๓	๒	๕๐	
	๖. ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมิน สถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาส การพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วย เทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อ การดำเนินงาน ได้แก่ S-Strength (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และ T-Threat (อุปสรรค)	๓	๓	๑๐๐	

๓. ยุทธศาสตร์

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	ความเห็นของ คณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลแผน
๓	ยุทธศาสตร์	๖๐	๕๑	๘๕.๐๐	
	๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ อบต.โนนคูณ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของ อบต.โนนคูณ และเชื่อมโยงหลักประชารัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๑๐	๙	๙๐	
	๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ อบต.โนนคูณ ในเขตจังหวัดสอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชารัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	๑๐	๙	๙๐	
	๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัดสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชารัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และ Thailand ๔.๐	๑๐	๙	๙๐	
	๓.๔ วิสัยทัศน์ วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่ อบต.โนนคูณต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาส และศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะของ อบต.โนนคูณ และสัมพันธ์กับโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๕	๔	๘๐	

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	ความเห็นของ คณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลแผน
	๓.๕ กลยุทธ์ แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่ง ที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ของ อบต.โนน คุณ ที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือ แสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะ ดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	๕	๔	๘๐	
	๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มี ความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่ จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	๕	๔	๘๐	
	๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ความมุ่งมั่นอันเป็นแนวโน้มในการวางแผน พัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของ อบต. โนนคุณ ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่ จริงที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	๕	๔	๘๐	
	๓.๘ แผนงาน แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาใน อนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่อง หนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืน ทาง ยุทธศาสตร์และยุทธศาสตร์ของ อบต.โนน คุณ ที่มีความชัดเจน นำไปสู่การจัดทำ โครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปี โดยระบุแผนงานและความ เชื่อมโยงดังกล่าว	๕	๔	๘๐	
	๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ใน ภาพรวมความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่ การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการ จากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์ การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดและ ยุทธศาสตร์ ของ อบต.โนนคุณ	๕	๔	๘๐	
	รวม	๒๐	๕๑	๘๕.๐๐	

๒. ผลการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

สรุปคะแนนประเมินผลโครงการ

ผลการให้คะแนนโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณครั้งที่ ๑/๒๕๖๔

เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ เป็นดังนี้

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละของคะแนนเต็ม
๑	การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐	๙	๙๐
๒	การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐	๙	๙๐
๓	การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐	๘	๘๐
๔	แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐	๘	๘๐
๕	โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐	๕๐	๘๓.๓๓
	๕.๑ความชัดเจนของชื่อโครงการ	๕	๔	๘๐
	๕.๒กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	๕	๔	๘๐
	๕.๓เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	๕	๔	๘๐
	๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๕	๔	๘๐
	๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๕	๔	๘๐
	๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	๕	๔	๘๐
	๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	๕	๔	๘๐
	๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลักปรัชญา	๕	๔	๘๐
	๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	๕	๔	๘๐
	๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	๕	๔	๘๐
	๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ)	๕	๕	๑๐๐
	๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	๕	๕	๑๐๐
	รวมคะแนน	๑๐๐	๘๔	๘๔.๐๐

๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา

รายละเอียดการให้คะแนนโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณในแต่ละประเด็นเป็นดังนี้

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	ความเห็นของ คณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลแผน
๑.	การสรุปสถานการณ์การพัฒนา เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำ ยุทธศาสตร์ของ อบต.โนนคูณ (ใช้การ วิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand Analysis/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มี ผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้อง ประกอบด้วยวิเคราะห์ศักยภาพด้าน เศรษฐกิจด้านสังคม ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	๙	๙๐	
	รวม	๑๐	๙	๙๐	

๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	ความเห็นของ คณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลแผน
๒.	การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่น ไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๒.๑ การควบคุมที่มีการใช้ตัวเลขต่างๆ เพื่อ นำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัด จำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือ ผลผลิตนั้นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมาย เอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถ ดำเนินการได้จำนวนเท่าไร สามารถ อธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตาม อำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้	๑๐	๙	๙๐	
	๒.๒ วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact)โครงการที่ดำเนินการในเชิง ปริมาณ (Quantitative)				
	รวม	๑๐	๙	๙๐	

๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละของคะแนนเต็ม	ความเห็นของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผน
๓.	<p>การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ</p> <p>๓.๑ การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคต่างๆ มาใช้เพื่อวัดว่าภารกิจโครงการกิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่เป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง ครบถ้วน สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการรวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน</p>	๑๐	๙	๙๐	
	<p>๓.๒ วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)</p>				
	รวม	๑๐	๙	๙๐	

๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	ความเห็นของ คณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลแผน
๔.	แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา ๔.๑ วิเคราะห์แผนงาน งานที่เกิดจากด้าน ต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของ อบต.โนนคูณ ในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การ จัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/ Demand/ Global Demand/Trend หรือหลักบูรณาการ (Integration) กับ อบต.โนนคูณ ที่มีพื้นที่ ติดต่อกัน	๑๐	๘	๘๐	
	๔.๒ วิเคราะห์แผนงาน งานที่เกิดจากด้าน ต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความ ยากจน หลักปรัชชารัฐ และหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง และโดยเฉพาะเศรษฐกิจ พอเพียงท้องถิ่น ด้านการเกษตรและแหล่ง น้ำ (Local Sufficiency Economy Plan: LSEP				
	รวม	๑๐	๘	๘๐	

๕. โครงการพัฒนา

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละของคะแนนเต็ม	ความเห็นของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผน
๕	โครงการพัฒนา	๖๕	๕๐	๘๓.๓๓	
	๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการเป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบต.โนนคูณ และดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ของ อบต.โนนคูณ ที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการที่มีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	๕	๔	๘๐	
	๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการมีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clearobjective) โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	๕	๔	๘๐	
	๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ ถูกต้องสภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงาน อธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใด และจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	๕	๔	๘๐	

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	ความเห็นของ คณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลแผน
	<p>๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โครงการสอดคล้องกับ</p> <p>(๑) ความมั่นคง</p> <p>(๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>(๓) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน</p> <p>(๔) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม</p> <p>(๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน</p>	๕	๔	๘๐	
	<p>๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ โดย</p> <p>(๑) ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>(๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา</p> <p>(๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี</p> <p>(๔) ยึดเป้าหมายอนาคตของประเทศไทย</p> <p>(๕) ยึดหลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปี ที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา</p> <p>(๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง</p> <p>(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ</p> <p>(๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม</p> <p>(๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง</p> <p>(๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๖) การบริหารราชการแผ่นดิน ดินที่มีประสิทธิภาพ</p>	๕	๔	๘๐	

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	ความเห็นของ คณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลแผน
	<p>๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ Value – Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อยได้มาก เช่น</p> <p>(๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม</p> <p>(๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม</p> <p>(๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ</p>	๕	๔	๘๐	
	<p>๕.๗โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดที่เป็นปัจจุบัน</p>	๕	๔	๘๐	

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้	ร้อยละของ คะแนนเต็ม	ความเห็นของ คณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลแผน
	๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือ การเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลักประชารัฐ เป็นโครงการที่ ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็น โครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิด ความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมี ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่ พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง และเศรษฐกิจพอเพียง ท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ LSEP)	๕	๔	๘๐	
	๕.๙งบประมาณ มีความสอดคล้องกับ เป้าหมาย (ผลผลิตโครงการ) งบประมาณ โครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	๕	๔	๘๐	
	๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการงบประมาณ การประมาณการ ราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับ โครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มี ความโปร่งใสในการกำหนดราคาและ ตรวจสอบได้ในเชิงประจักษ์ มีความคลาด เคลื่อนไม่มากกว่าหรือไม่ต่ำกว่าร้อยละห้า ของการนำไปตั้งงบประมาณรายจ่ายใน ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ เงินสะสม หรือ รายจ่ายพัฒนาที่ปรากฏในรูปแบบอื่นๆ	๕	๔	๘๐	

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละของคะแนนเต็ม	ความเห็นของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผน
	๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับมีการกำหนดดัชนีชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicator : KPI) ที่สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละการกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	๕	๔	๘๐	
	๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจงในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุด และสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	๕	๕	๑๐๐	
	รวม	๖๐	๕๐	๘๓.๓๓	

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง		หมู่ที่/ชุมชน (ถ้ามีหลายตำบลระบุตำบลด้วย)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
๑	เพศ			
	-ชาย		๘๑	
	-หญิง		๙๓	
๒	อายุ			
	-ต่ำกว่า ๒๐ ปี		๑๐	
	-ต่ำกว่า ๒๐ - ๓๐ ปี		๒๓	
	-ต่ำกว่า ๓๑ - ๔๐ ปี		๑๙	
	-๔๑ - ๕๐ ปี		๓๕	
	-๕๑ - ๖๐ ปี		๕๖	
	-มากกว่า ๖๐ ปี		๔๑	
	-๗๑ ปีขึ้นไป		-	
๓	ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน/ชุมชน			
	-น้อยกว่า ๕ ปี		-	
	-๕ - ๑๐ ปี		๑๐	
	-๑๑ - ๒๐ ปี		๑๔	
	-๒๑ - ๓๐ ปี		๙๒	
	-มากกว่า ๓๐ ปี		๕๘	
๔	ระดับการศึกษา			
	-ประถมศึกษาตอนต้น (หรืออ่านออกเขียนได้)		๑๐๔	
	-มัธยมศึกษาตอนต้น/ปลาย		๕๒	
	-อนุปริญญาหรือเทียบเท่า		๑๔	
	-ปริญญาตรี		๙๒	
	-สูงกว่าปริญญาตรี		๕๘	
	-อื่นๆ		๑	
	-ปริญญาโท		-	
	-ปริญญาเอก		-	
	-อื่นๆ		-	
๕	ตำแหน่งหรือสถานภาพในหมู่บ้าน/ชุมชน			
	-ประชาชน		๗๘	
	-สมาชิกสภาท้องถิ่น		๑๔	
	-กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตร กำนัน แพทย์ประจำตำบล		๘	
	-ประธานชุมชน กรรมการชุมชน		-	
	-ราชการ รัฐวิสาหกิจองค์การมหาชน		๒๑	

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	หมู่ที่/ชุมชน (ถ้ามีหลายตำบลระบุตำบลด้วย)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)	ร้อยละ
-สมาชิกอาสาป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)		๒	
-กรรมการกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง		๒๒	
-กลุ่มอาชีพ/ตัวแทนกลุ่มอาชีพ/ตัวแทนอาชีพ		๖	
-ผู้ทรงคุณวุฒิ/ปราชญ์		๖	
-กลุ่มหรืออาสาสมัคร เช่น อาสาพัฒนาชุมชน อาสาสมัครประชาสงเคราะห์ เยาวชน หมอเดิน กลุ่มพลังทางสังคมอื่นๆ		๖	
-ชมรมผู้สูงอายุ ตัวแทนผู้สูงอายุ		๖	
-กลุ่มหรือองค์กรหรือสมาคมหรือชมรมหรือ ตัวแทนทางธุรกิจ/การค้า/การลงทุน/ อุตสาหกรรม/การท่องเที่ยว		๒	
-สื่อมวลชน		๑	
-ประธานหอการค้าจังหวัด ประธานสภา อุตสาหกรรมจังหวัด		-	
-องค์กร/หน่วยงานอื่นๆ		๒	
	รวม	๑๗๔	

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นจากแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

๑. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๑.๑ ความสำเร็จการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์ไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง และบำรุงรักษา ถนนสะพาน ทางเท้า และท่อ/รางระบายน้ำให้ได้มาตรฐานครบคลุมและทั่วถึง

๑.๒ ขยายเขตการบริการไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๑.๓ พัฒนาและปรับปรุงระบบประปาให้ได้มาตรฐานและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๑.๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบการจราจรให้มีประสิทธิภาพมีความปลอดภัย

มีการดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ โครงการเกี่ยวกับการพัฒนาด้านการมีน้ำกินน้ำใช้ ได้แก่ โครงการขยายเขตประปา โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและประชาชนสามารถได้ประโยชน์สูงสุดจากโครงการดังกล่าว

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตรที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๑ ส่งเสริมการผลิตพืชผลทางการเกษตรและเกษตรอินทรีย์ให้มีคุณภาพสามารถแข่งขันกับกลุ่มประเทศอาเซียนได้ ตามแนวทางเกษตรอินทรีย์วิถีศรีสะเกษ

๒.๒ ส่งเสริมผลผลิตต่างๆด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีมาตรฐานระบบความปลอดภัยอาหาร (Food Safety) สามารถเพิ่มพูนมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรได้อย่างมีคุณภาพ

๒.๓ ส่งเสริมการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับประชาชนและตลาดชุมชนให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืนและเป็นระบบ

๒.๔ พัฒนาคูณภาพสินค้าและบริการ มีการร่อนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มีการดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่โครงการฝึกอบรมการทำปุ๋ยอินทรีย์และน้ำหมักชีวภาพ โครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงานเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง โครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ประชาชนเข้าใจแนวทางในการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเข้มแข็งของชุมชน

๓.๑ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชนและการป้องกันโรคติดต่อต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ

๓.๒ ส่งเสริมและพัฒนากิจการสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและทั่วถึง

๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพและตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน เพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตลอดชีวิต การเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓.๔ พัฒนาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย สามารถดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้อย่างรวดเร็วทันความต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๕ ส่งเสริมและพัฒนากิจการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ มีการประสิทธิภาพมีการติดตามดูแลและช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดอย่างเป็นระบบ

๓.๖ ส่งเสริมและพัฒนาการศักยภาพของคน กลุ่ม องค์กรในชุมชนให้มีความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น การเมืองและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย มีการดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่โครงการสนับสนุนชมรมผู้สูงอายุตำบลโนนคุณ โครงการจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด ประชาชนได้รับความรู้นำมาใช้ในชีวิตประจำวันและประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

๔.๑ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและทำนุบำรุงศาสนา

๔.๒ พัฒนาการบริหารจัดการและการให้บริการประชาชนอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

๔.๓ พัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถ ความรู้ และทักษะของบุคลากรให้มีความชำนาญและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและมีคุณธรรมจริยธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีที่ควรปฏิบัติ

๔.๔ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารและระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันกับกลุ่มประเทศอาเซียนได้

๔.๕ ส่งเสริมบุคคลากรภาครัฐและภาคเอกชนให้มีความรู้ความสามารถเข้าใจในเรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ได้อย่างมั่นใจและมีคุณภาพ

๔.๖ ส่งเสริมและพัฒนาการศักยภาพของคน กลุ่ม องค์กรในชุมชนให้มีความเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น การเมืองและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

มีการดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่โครงการกิจกรรม ๕ ส. (Big Cleaning Day) โครงการหน่วยบริการเคลื่อนที่เพื่อจัดเก็บภาษีและประชาสัมพันธ์ภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคุณ การบริการประชาชนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ สร้างจิตสำนึกและตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๒ คุ้มครอง ดูแล จัดการ รักษาและฟื้นฟูแหล่งน้ำ ดินและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๓ พัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพอนุรักษ์ป่าไม้และที่สาธารณประโยชน์

มีการดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่โครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ โครงการจัดหาอุปกรณ์และจัดการบริหารในการกำจัดขยะมูลฝอย ทำให้สิ่งแวดล้อมและชุมชนมีความสะอาดมากขึ้น

๑.๒ ความสำเร็จการพัฒนาตามโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคุณ ได้ดำเนินการตามแผนงานที่วางไว้จำนวน ๖๙ โครงการ จากโครงการทั้งหมดในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๑๕๙ โครงการ ซึ่งเป็นไปตามแผนการดำเนินงานที่ตั้งไว้ ซึ่งโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการได้ตั้งเป้าหมายจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในปีงบประมาณถัดไป

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๑. ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

๑.๑ จำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นมีจำนวนมากเกินศักยภาพที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ จะสามารถดำเนินการได้ทุกโครงการ ทำให้ร้อยละของโครงการที่ทำได้น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๑.๒ งบประมาณที่จะสนับสนุนในการพัฒนามีงบประมาณจำนวนจำกัด

๑.๓ ประชาชนบางส่วนยังไม่ให้ความสนใจในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จะสังเกตได้จากในการประชุมประชาคมหมู่บ้าน

๑.๔ ประชาชนที่เสนอโครงการเข้ามาในแผนพัฒนาท้องถิ่น ยังคงมีความต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณดำเนินการให้ได้ทุกโครงการ โดยไม่คำนึงถึงศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณ ไม่สามารถจะดำเนินการให้ครบทุกโครงการ

๑.๕ ประชาชนยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการตามโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในแผนพัฒนาท้องถิ่น ทำให้การดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่มีประสิทธิภาพและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงานที่วางไว้

๒. ข้อเสนอแนะผลจากการพัฒนา

๒.๑ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณต้องเรียงลำดับความสำคัญของโครงการและงบประมาณ รวมถึงสถานการณ์คลังในการกำหนดโครงการจะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อให้มีการดำเนินโครงการได้ตามแผนร้อยละเพิ่มขึ้น มีจำนวนโครงการที่ไม่ได้ดำเนินการน้อยลง

๒.๒ ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๒.๓ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคูณควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับการกิจแต่ละด้านที่ต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่